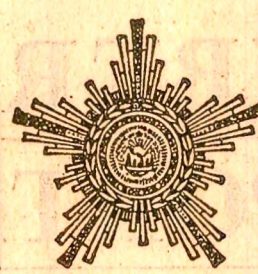

Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LIII Nr. 12 956

Joi 19 aprilie 1984

6 PAGINI — 50 BANI

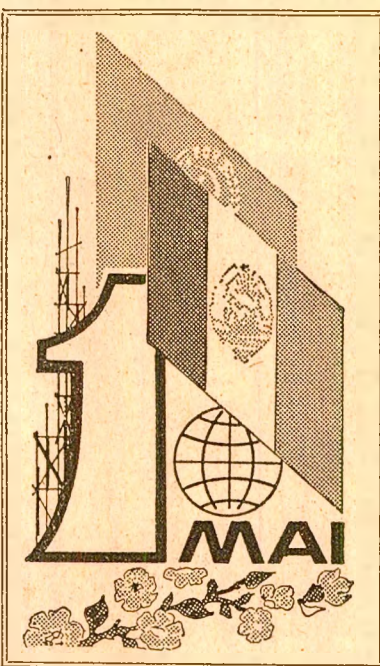
ÎN ANUL 40 AL LIBERTĂȚII NOASTRE, ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI DE 1 MAI

PLANUL ȘI ANGAJAMENTELE — EXEMPLAR ÎNDEPLINITE!

Stirile ce sosesc zilnic la redacție, relatările corespondenților noștri relevă cu putere că în această perioadă premergătoare zilei de 1 Mai, pretutindeni, în toate unitățile economice, se desfășoară o activitate deosebit de rodnică. Oamenii muncii din toate sectoarele economiei sînt ferm hotărâți să îndeplinească misiunea de a săvîrși o revoluție de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și Congresul al XIII-lea al partidului — cu succese cit mai mari în îndeplinirea și depășirea planului și a angajamentelor pe anul 1984.

În industrie, colectivele de întreprinderi raportează, zi de zi, noi fapte de muncă, ce se concretizează în îndeplinirea și depășirea planului de producție, în livrări suplimentare la export, în creșterea substanțială a productivității muncii, în îndeplinirea economiei de materii prime, materiale, energie electrică și combustibil, în asimilarea de noi produse și tehnologii, în ridicarea generală a eficienței întregii activități productive. Spicim din stările sînt zilele acestor la redacție: oamenii muncii din județul Bacău au realizat, de la începutul anului pînă la jumătatea lunii aprilie, o producție suplimentară în valoare de peste 180 milioane lei, spor ce se realizează în îndeplinirea cantității de cărbune, energie electrică, gaze naturale, produse chimice, mașini-unelte, produse ale indus-

triei electrotehnice; colectivele din unitățile industriale de mecanică fină raportează depășirea sarcinilor de plan la producția-marfă cu aproape 57 milioane lei; chimistii din Pitești au obținut însemnate sporuri de producție, în condițiile reducerii cu 21 lei a cheltuielilor la 1 000 lei producție-marfă și depășirii substanțiale a planului la export; în industria județului Bihor au fost asimilate în acest an 56 de noi tipuri de mașini și instalații și au fost introduse 46 de tehnologii noi, cu un grad ridicat de eficiență economică. De asemenea, constructorii de pe șantierele țării au intensificat în ultimul timp ritmul lucrărilor de investiții, punind în funcțiune noi și importante capacități de producție, care sporesc potențialul economic al țării;

avutia întregului popor. La rîndul lor, oamenii muncii din agricultură depun eforturi stăruitoare pentru intensificarea ritmului însămînțării de primăvară, pentru a pune temelii trainice recoltelor din acest an.

Sînt toate aceste fapte de muncă o dovadă grăitoare a înaltei conștiințe muncitorești, revoluționare a barierei noastre clasice muncitorești, a întregului nostru popor, care, strîns unit în jurul partidului, al secretariatului său general, acționează energic pentru îndeplinirea exemplară a obiectivelor mobilizatoare stabilite pentru actuala etapă de dezvoltare a țării de Congresul al XII-lea și Conferința Națională ale partidului, pentru traducerea neabătută în viață a indicțiilor și orientărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu privind realizarea unei calități noi,

superioare în toate domeniile activității economico-sociale.

Pornind de la rezultatele de pînă acum, de la sarcinile subliniate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la recenta plenară a C.C. al P.C.R., colectivele de oameni ai muncii din industrie, agricultură, construcții, din institutele de cercetare științifică și inginerie tehnologică, din toate domeniile de activitate sînt hotărîte să desfășoare și mai puternic întrecerea socialistă, să dea tot ce au mai bun ca putere de muncă, inițiativă și pricepere pentru a transforma perioada care a mai rămas pînă la 1 Mai într-o perioadă a rezultatelor superioare în producție, astfel încît prevederile de plan pe primele patru luni ale anului și angajamentele asumate să fie realizate în fiecare întreprindere integral, la toți indicatorii. Atenția organizațiilor de partid, de sindicat și tineret din întreprinderi trebuie să fie concentrată în această perioadă, mai mult ca oricînd, asupra factorilor hotărîtori pentru asigurarea unei desfășurări a întrecerii socialiste: stimularea inițiativei creatoare a oamenilor muncii, dezvoltarea spiritului de răspundere în muncă, întărirea spiritului gospodăresc și a disciplinei cultivarea atitudinii înaintate față de muncă.

ÎN INDUSTRIE, ca obiective principale se desprind: îndeplinirea in-

Ilie ȘTEFAN

(Continuare în pag. a V-a)

CANALUL DUNĂRE—MAREA NEAGRĂ cea mai impunătoare construcție din istoria patriei, pagină eroică a epocii de puternică înflorire socialistă — „Epoca Ceaușescu”

Ne amintim că, la sfîrșitul anului trecut, de Ziua Republicii, constructorii „magistralei albastre” au raportat secretarului general al partidului terminarea lucrărilor de bază și începerea pregătirilor pentru deschiderea, în termen scurt, a navigației. „Ca în toate marile realizări ale poporului român din ultimele două decenii — se spunea în telegramă — numele dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe secretar general Nicolae Ceaușescu, este încrustat pe frontispiciul de onoare și în realizarea celei mai mari lucrări de investiții cunoscute pînă acum în România”.

Cîteva importante evenimente, înscrise în ultima vreme în cronică monumentală construcției, au apropiat și mai mult clipa de istorie cînd Dunărea va ajunge la Marea pe drumul cel mai scurt, deschizînd o nouă pagină în istoria navigației românești și europene.

În ianuarie, primul convoi de vase a trecut prin ecluza de la Cernavodă și a ajuns pînă la Basarabi, inaugurînd probele de navigație.

În martie s-au încheiat lucrările de betonare a zidurilor de protecție pe ultimul tronson în lucru, Basarabi—Agigea; cîteva zile mai tîrziu a fost excavat din albia canalului ultimul metru cub de pămînt.

Iar acum, în îndeplinirea zilei de 1 Mai, temerarii constructori au înălțat și cel din urmă obstacol, „dopul” de la Basarabi, dînd posibilitate apelor să umple treptat ultimul tronson al canalului, iar Dunării să ajungă la mult așteptată întîlnire cu Marea Neagră.

Corolar firesc, necesar al grandiosului act constructiv înfăptuit de poporul român: adoptarea de către Marea Adu-

nare Națională, în cadrul recente sesiuni, a Legii cu privire la regimul de navigație pe Canalul Dunăre—Marea Neagră. „Această monumentală operă de artă inginerască, expresie elocventă a inteligenței și creativității românești — se sublinia în cadrul lucrărilor înaltului for — se înscrie drept cea mai reprezentativă între marile construcții ale epocii de puternică înflorire socialistă — Epoca Ceaușescu”. Acum, în al 40-lea an al libertății patriei, anul Congresului XIII al partidului.

Drum nou și larg spre viitor. Drum deschis navigației. În așteptarea biletelui de călătorie, în răstimpul cit se fac ultimele probe și preparative, să aruncăm o privire asupra acestei opere unice și a eroiciei epocii care a așezat-o pentru veșnicie în geografia și istoria țării.

PENTRU GRĂBIREA ÎNSĂMÎNȚĂRILOR

sînt necesare pretutindeni eforturi sustinute
chiar dacă timpul nu este peste tot favorabil

Județul Timiș a încheiat semănatul
culturilor de primăvară

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU
de Comitetul județean Timiș al P.C.R. și Consiliul popular județean

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Puternic stimulați de înaltele aprecieri pe care le-ați acordat organizației județene de partid cit și unor unități agricole timișene pentru rezultatele dobîndite în întrecerea socialistă pe anul anterior, înfăptuind cu abnegație și răspundere prețioasele indicații și îndemnuri adresate de dumneavoastră lucrătorilor din agricultură întregii țări de a obține în acest an producții record, în numele comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii din întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție din județul Timiș — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — vă raportăm cu satisfacție că, organizîndu-ne muncă în condiții bune, am reușit să încheiem astăzi lucrările de însămînțare a porumbului boabe pentru consum în ogr propriu, pe întreaga suprafață planificată de 137 520 hectare. Alături de acest succes, vă raportăm că ne-am înscris în perioadele optime cu celelalte lucrări ale campaniei agricole de primăvară, efectuînd la un înalt nivel calitativ semănatul mazării pentru boabe și pășăii, al inului pentru ulei, sfeclei de zahăr, floarii-soarelui, cinpei pentru fibră, al cartofilor, precum și al unor plante furajere, însumînd o suprafață totală de 247 000 hectare. Vă informăm că la aceste culturi avem de acum o stare de răsărire bună pe întreaga suprafață, ceea ce constituie o garanție sigură a unor producții la nivelul indicatorilor de plan și al angajamentelor pe care ni le-am asumat. Pentru a îndeplini obiectivele cuprinse în chemarea

la întrecerea socialistă pe anul 1984, pe care organizația noastră județeană de partid a avut cîntec de a o adresa tuturor comitetelor județene de partid, mecanizatorilor, inginerii și tehnicienii, ceilalți lucrători de pe ogarele timișene, sub conducerea permanentă a organelor și organizațiilor de partid, au acordat o atenție deosebită calității lucrărilor, respectării cu strictețe a tehnologiilor, în care densitatea reprezintă o condiție esențială pentru a realiza producții superioare anilor precedenți.

Concomitent, desfășurăm o intensă activitate politică și organizatorică pentru mobilizarea forțelor la finalizarea în următoarele zile a lucrărilor de însămînțare a loturilor semincere, plantatului legumelor, semănatului culturilor furajere succesive, precum și arbidarea celor peste 220 000 hectare cultivate cu cereale păioase, a căror stare de vegetație este corespunzătoare.

Vă raportăm că a atenție deosebită acordăm recoltării și depozitării furajelor masă verde, astfel încît, așa cum ne-ați cerut, să facem totul pentru îmbunătățirea activității și a rezultatelor din zootehnie.

Urmînd intru totul înțeleapta politică a partidului în domeniul agriculturii, hotărîți să întîmpinăm cu succese de prestigiu gloriosul jubileu de la 23 August și cel de-al XIII-lea Congres al partidului, vă asigurăm, mult iubite tovarășe secretar general, că lucrătorii ogarelor timișene vor munci cu toată dăruirea revoluționară și devotamentul patriotic pentru a smulge pămîntului roade tot mai bogate, contribuînd astfel la creșterea bunăstării poporului, la propășirea multilaterală a României socialiste.

STADIUL ÎNSĂMÎNȚĂRILOR

În primele zile din această săptămînă, ritmul însămînțărilor a crescut mult în aproape toate zonele țării. Practic, luni și marți au fost semănați cu diferite culturi 500 000 hectare, suprafața totală însămînțată pînă în seara zilei de 17 aprilie fiind de 2 510 600 hectare, ceea ce reprezintă 52 la suta din ceea care trebuie cultivată în această primăvară.

Din datele furnizate de Ministerul Agriculturii, situația însămînțării principalelor culturi agricole în seara zilei de 17 aprilie se prezintă astfel:

SFECLEA DE ZAHĂR a fost însămînțată pe 260 550 hectare, re-

prezentînd 96 la suta din suprafața prevăzută a se cultiva în această primăvară. Această lucrare se execută pe ultimele hectare în județele Neamț, Brașov, Covasna și Harghita.

FLOAREA-SOARELUI. Din cele 441 500 hectare care urmează să se cultive în acest an în unitățile agricole, au fost însămînțate peste 420 000 hectare. Pînă la data amintită, 13 județe au încheiat semănatul acestei culturi. Lucrările trebuie grabnic încheiate și în județele Giurgiu, Călărași, Dolj, Prahova, Dimbovița, Argeș, Vrancea și Bacău, unde se înregistrează cele mai mari întîzieri.

PORUMBUL. Pînă în seara

zilei de 17 aprilie au fost însămînțate 836 000 hectare cu porumb, reprezentînd 38 la suta din suprafețele planificate. Semănatul porumbului s-a încheiat în județele Arad și Timiș, iar în județele Bistrița-Năsăud, Tulcea, Bihor, Caraș-Severin, Hunedoara, Satu Mare și Constanța lucrarea a fost executată pe 54-64 la suta din suprafețele prevăzute. Merită consemnat faptul că, în cursul zilei de luni, au fost însămînțate cu porumb 142 700 hectare, iar marți peste 250 000 hectare, dar viteza zilnică trebuie mult sporită prin folosirea din plin a utilajelor și a timpului de lucru.

CÎMPUL ÎN ACESTE ZILE — locul de afirmare a răspunderii comuniștilor de la sate

Campania agricolă din primăvara acestui an semnifică pentru comuniștii de la sate, pentru organele și organizațiile de partid un important examen al responsabilității și capacității lor politico-organizatorice. Cu atît mai mult cu cît este vorba de o campanie desfășurată în condiții climatice capricioase, care au determinat întîzieri și, implicit, un mare și complex volum de lucrări ce se cer efectuate simultan și într-un ritm rapid. O condiție de care depinde în cel mai înalt grad transpunerea în viață a orientărilor și indicțiilor secretariatului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, al programelor și măsurilor stabilite este angajarea întregii obști a satei la încheierea pentru a garanta practicarea în fiecare unitate a unei agriculturi de înalt randament. De aceea, acum, în centrul preocupărilor organelor și organizațiilor de partid de la sate, ale consiliilor populare și birourilor pentru coordonarea activității politico-organizatorice de partid din cadrul consiliilor unice agroindustriale trebuie să se situeze ridicarea nivelului muncii politice, îndeplinirea exemplară a sarcinilor revin în mobilizarea tuturor lucrătorilor din agricultură — membrii cooperativei, mecanizatorilor, specialiștii — pentru a obține producții agricole record. Corespondenții ziarului nostru din mai multe județe au consemnat, în acest sens, diverse aspecte.

Centrul de greutate al întregii munci politice și organizatorice — pe țările unde se pregătește terenul sau se semănă. Aceasta impune din partea organizațiilor de partid o judicioasă repartizare a forțelor, în așa fel încît în toate verigile importante să fie repartizați membrii ai organelor de partid, comuniștii cu experiență politică și organizatorică, încredințîndu-le în același timp responsabilități precise în cîmp pentru a acționa în vederea respectării întocmai a tehnologiilor de producție și utilizării cu maximă eficiență a tractoarelor și mașinilor. Astfel, după cum ne-a relatat Virgil Tătaru din județul Mehedinți, membrii comitetului comunal de partid din Bălăcica au fost repartizați cu sarcini precise pe lucrări, ferme și formații de muncă. Așa se face că aceștia pot interveni operativ și eficient, în deplină cunoștință de cauză, acolo unde ritmul activității se dereglează la un moment dat. În același timp, ei cunosc precis care este randamentul pe fiecare mașină și om în parte, cum se realizează normele de muncă stabilite. După încheierea activității, seara, de regulă, în cîmp, se analizează modul cum s-a lucrat în ziua respectivă, se stabilesc prioritățile pentru ziua următoare. În cadrul formațiilor de muncă, precum și la gazele de pe teren se evidențiază

frunțașii zilei și se consemnează succint cîteva aspecte: a cum se desfășoară lucrările, cu ce randament au lucrat pe mașina pe care o au în primire, cu cît au depășit norma prevăzută, creîndu-se o atmosferă de permanentă competiție. Așa se explică faptul că C.A.P. Bălăcica se situează printre unitățile agricole frunțase la semănatul tuturor culturilor.

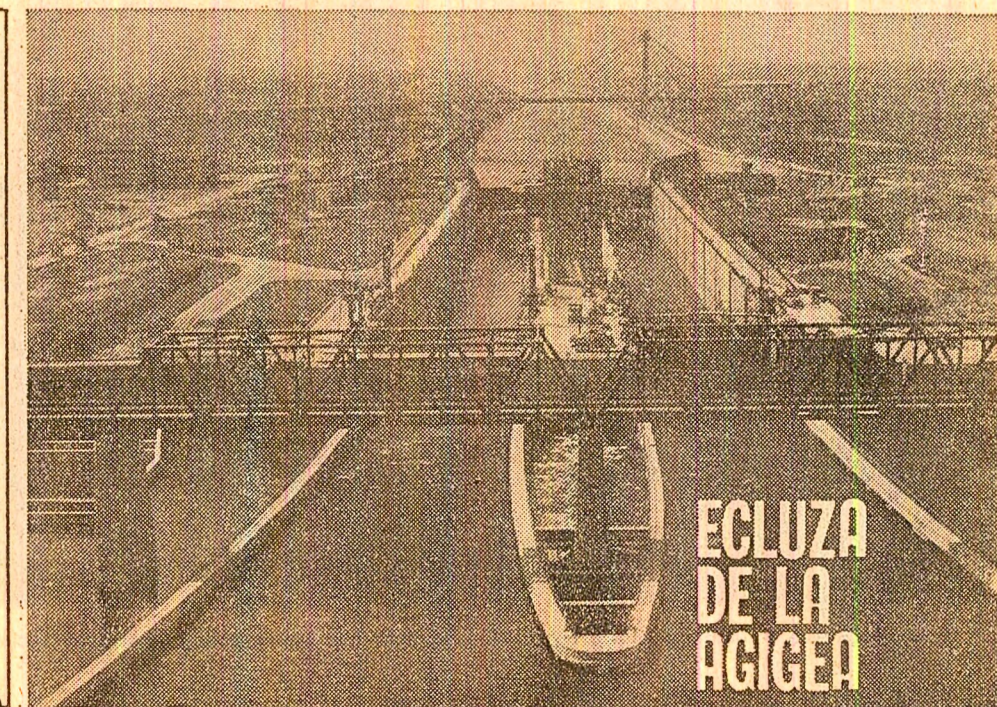
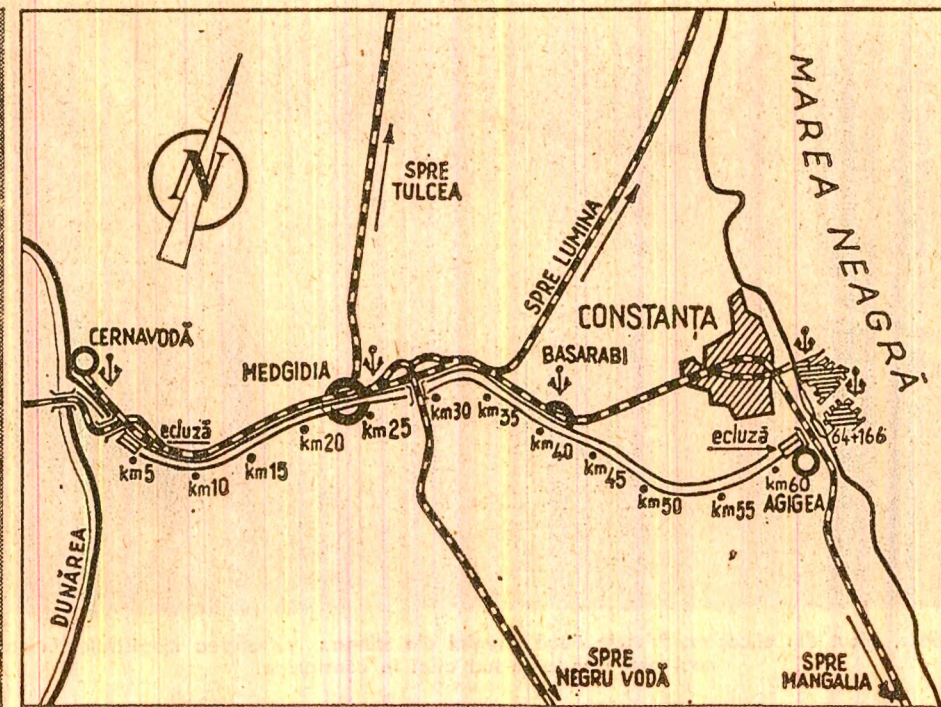
Un exemplu similar este oferit de Stan Ștefan din județul Teleorman. Comuna Trivalea Moșteni, cu gospodăria înfloritoare, este lipsită de animația obișnuită: sătenii se află pe cîmp, la semănatul culturilor de primăvară, la plantarea legumelor. La capătul unei țirale a C.A.P. din satul Schela, unde o formație de tractoare se pregătea să înceapă însămînțarea porumbului, o întîlnim pe tovarășa Maria Murgu, secretar al comitetului comunal de partid, care ne spune: „Vrem să recuperăm întîrzierile provocate de vremea rece. De aceea, se muncetește ziua și noaptea pentru a pune baze temeinice producțiilor din acest an. Practic, toți membrii biroului comitetului comunal de partid sînt prezenți la această oră în diferite puncte de lucru. Ei se deplasează după un program astfel alcătuit încît să asigure cuprinderea tuturor locurilor de muncă”.

Capacitatea de adaptare la situații neprevăzute, reguparea rapidă a forțelor disponibile reprezintă o exigență imperioasă a muncii de partid în condițiile actualei campanii. În comuna Independența din județul Tulcea, ne exemplifică în acest sens Neculai Amihulesei, campania agricolă de însămînțări este în plină desfășurare. La comitetul comunal de partid al dăm de la ofiterul de serviciu că secretarul comitetului comunal de partid, celelalte cadre se află în cîmp. Nu departe de sat, mai mulți cooperatori curățau terenul de resturi vegetale. Tovarășul Ion Vistoreanu, secretarul comitetului comunal de partid, ne explică: „Controlînd împreună cu specialiștii din cooperativa agricolă calitatea lucrărilor, am văzut că pe una din sole nu se însămînțește bine. Din cauza coccinorilor, semăntoarea se infundă și nu se realizează densitatea corespunzătoare. De aceea, am mobilizat imediat o sută de cooperatori și am început să adunăm resturile vegetale care au apărut după pregătirea terenului. Este un semn însă că în țară conducerea cooperativei, comitetul de partid din C.A.P. nu au controlat cu răspundere modul cum s-au adunat resturile vegetale din cîmp. Pentru a nu mai avea surprize de acest fel vom continua acțiunea pe toate solele unde anul trecut s-a cultivat porumb. Principala îndatorire a noastră acum este asigurarea executării unor lucrări de bună calitate”.

Împlicarea directă a specialiștilor în lucrurile de producție ale viitoarelor recolte reprezintă ideea pe care o subliniază Ștefan Chiper în corespondența sa trimisă din consiliul unic agroindustrial Balta Albă, județul Buzău: „Specialiștii de aici, a declarat tovarășul Ion Pais, inginerul-sef al consiliului unic, au înțeles că nu este suficient numai prezența în cîmp, că această prezență trebuie să fie însoțită de girul competenței, de munca de calitate, care presupune folosirea la întreaga capacitate a

Constantin VARVARA

(Continuare în pag. a IV-a)

ANUL 40 AL LIBERTĂȚII NOASTRE, ANUL UNOR IMPORTANTE ÎNFĂPTUIRI

CANALUL DUNĂRE - MAREA NEAGRĂ

cea mai impunătoare construcție din istoria patriei, pagină eroică a epocii de puternică înflorire socialistă — „Epoca Ceaușescu”

Împlinirea unui vis secular — creație a României socialiste

De-a lungul canalului, în câteva fapte securoare de lucru, până nu demult încă „fierbinte”, mai pot fi văzute niste mici și vechi vagoane de tren, asemeni unor ciudate epave, eșuate pe aceste maluri. Sint printre ultimele, emoționantele mărturii ale începutului... Hotărârea pe roți în care au locuit o scurtă vreme primii constructori descinși aici, în toamna anului 1975; veneau de la Porțile de Fier și de pe alte vestite șantiere ale țării, la chemarea partidului, pentru a pune temelile celui mai mare șantier din lungă și bogată lor biografie muncitorească. Aici, pe locurile încă pustii ale mijlocului dobrogean, pierzolit de arși, înecat de praful de calcar și cretă, cucerirea de vânturi aspre și săgetate de viscole, s-au așezat bărbătește, siguri pe puterile lor, însușiți de gândul și visul ce-i aduseseră încoace, „descălcații” acestui timp grăbit. Până s-au încheiat primele aşezări, orăsele de carton din preajma nenăscutelor încă șantierelor, până li s-au construit apartamente confortabile la Cernavodă, Medgidia, Basarabi sau Constanța, ei s-au instalat, cu deprinderea cefierștilor (fiind dealtfel mai toți cefierștii-constructori), în modestele dar primitoare vagoane scoase la reformă. Sediul de șantier ziua, dormitor noaptea. Acestea au fost intile, neuitate locuințe ale tinerilor „descălcații”, devenite apoi, până la sfârșitul lucrărilor, depozite de unelte și materiale. Dar cine dintre călătorii de pe viitoare nave, care vor aluneca în curind pe oglinda „magistralei albastre”, va putea bănui povestea lor?

Oricât de romantic, negreșit un romantism aspru și robust, totuși nu acestea sint începuturile epopeii. Căci înaintea bravilor „descălcații” au existat alți pionieri. Și alți visători... Visul realizării celui mai scurt drum de apă dintre Dunăre și Marea Neagră, încă de pe la începutul veacului trecut au început să apară o serie de proiecte, mai nebulose sau mai precise, mai fanteziste sau mai realiste, dar toate s-au pulverizat fie prin ciocnirea de interese interne sau externe, fie prin lipsa de interes a unor regimuri incapabile, socialmente și materialmente, să abordeze și să ducă la bun sfârșit o lucrare de asemenea anvergură. A rămas așezat pe țărmul mării, din 1850 al lui Ion Ionescu de la Brad, despre care au corespundat Ion Ghica și Nicolae Bălcescu... S-a îngropat sub praful nepăsării studiul de proiect din 1927 al inginerului Jean Stoescu-Dunăre... Nu viziunii, nu competențele ne lipseau, după cum se desprinde din argumentarea lămpede și convingătoare a celui din urmă, publicată în „Analele Dobrogei”: „Persist în convingerea că înfăptuirea canalului între Dunăre și Marea Neagră este cu puțință și trebuie să fie realizată. O asemenea operă rămâne încadrată în sfera intereselor mari ale țării. Problema ce se pune prin deschiderea unei căi de apă atât de ample este natural ca să atragă, în ca-

drul ei, energii naționale și orienturi ale lumii îndepărtate. Constanța, port deschis la Marea, primește în orice timp al anului încălzirile purtate de vapoare pe întinsul mărilor. Orientul Mijlociu și bazinul Mediteranei sint vecinele noastre. Legătura de navigație între Dunăre și Rin face ca marea nostru fluviu să fie o adevărată stradă largă, care străbate Europa de la Marea Nordului la Marea Neagră. Săparea canalului navigabil între Cernavodă și Constanța aduce deodată Constanța în poziția de cap de bulevard la Marea și va stabili portul nostru maritim în directă legătură fluvială cu Rotterdam, desăvârșind astfel calea comercială a Europei centrale și apusene.”

Era însă un vis prea frumos, prea înalt pentru măsura acelor timpuri. A fost deci conștient să împărțască șantierul unor minți românești lucide și strălucite, înfălcate de patriotism vizionar, care năzuiu la industrializarea țării, la valorificarea rațională și echitabilă a bogățiilor țării, potrivit intereselor naționale majore și de perspectivă. Numai orinduirea oamenilor liberi și stăpîni pe destinele lor, capabili să polarizeze și să stimuleze toate resursele materiale și umane în slujba marilor sale programe de dezvoltare economică și socială, numai socialismul și-a putut propune să abordeze și să transpună în realitate cele mai temerare proiecte ale înalțășilor, redimensionându-le talia și îmbogățindu-le finalitățile. Doar la cîțiva ani de la istoricul Au-

gust, în 1949, s-a pornit pentru întâia oară la realizarea canalului danubiano-pontic. După un timp însă, la capătul unor eforturi imposibile, lucrările au trebuit să fie sistate. Vremea nu se csesese încă: economia țării, abia ieșită din eroica perioadă a refacerii de după război și abia pornită pe făgăsul industrializării socialiste, nu putea, nu avea pe atunci nici resursele materiale, nici cele umane pentru a duce la bun sfârșit o construcție atât de amplă și complexă. Asemănător s-au petrecut lucrurile, în aceeași perioadă, și cu proiectul metroului bucureștean. Au trebuit să mai treacă ani, să se maturizeze condițiile, să se adune forțele, să apară climatul stimulator de mare avînt creator și de strînsă unitate, instaurat de cel de-al IX-lea Congres al partidului, spre a se putea porni cu deplină încredere la realizarea obiectivelor de mare anvergură.

18-19 iunie 1973. Din inițiativa și potrivit orientărilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, plinarea Comitetului Central hotărăște realizarea Complexului hidroenergetic și de transport Dunăre — Marea Neagră, prin reluarea lucrărilor de execuție a canalului. Se subliniază, cu realism, că marea obiectiv reprezintă o necesitate a dezvoltării economice a țării și reflectă, totodată, potențialul actual al economiei, capacitatea creatoare a națiunii. Si se exprimă convingerea că „stă în puterea muncitorilor, tehnicienilor, specialiștilor, a întregului nostru popor să înfăptuiască acest mare obiectiv al edificării socialismului și co-

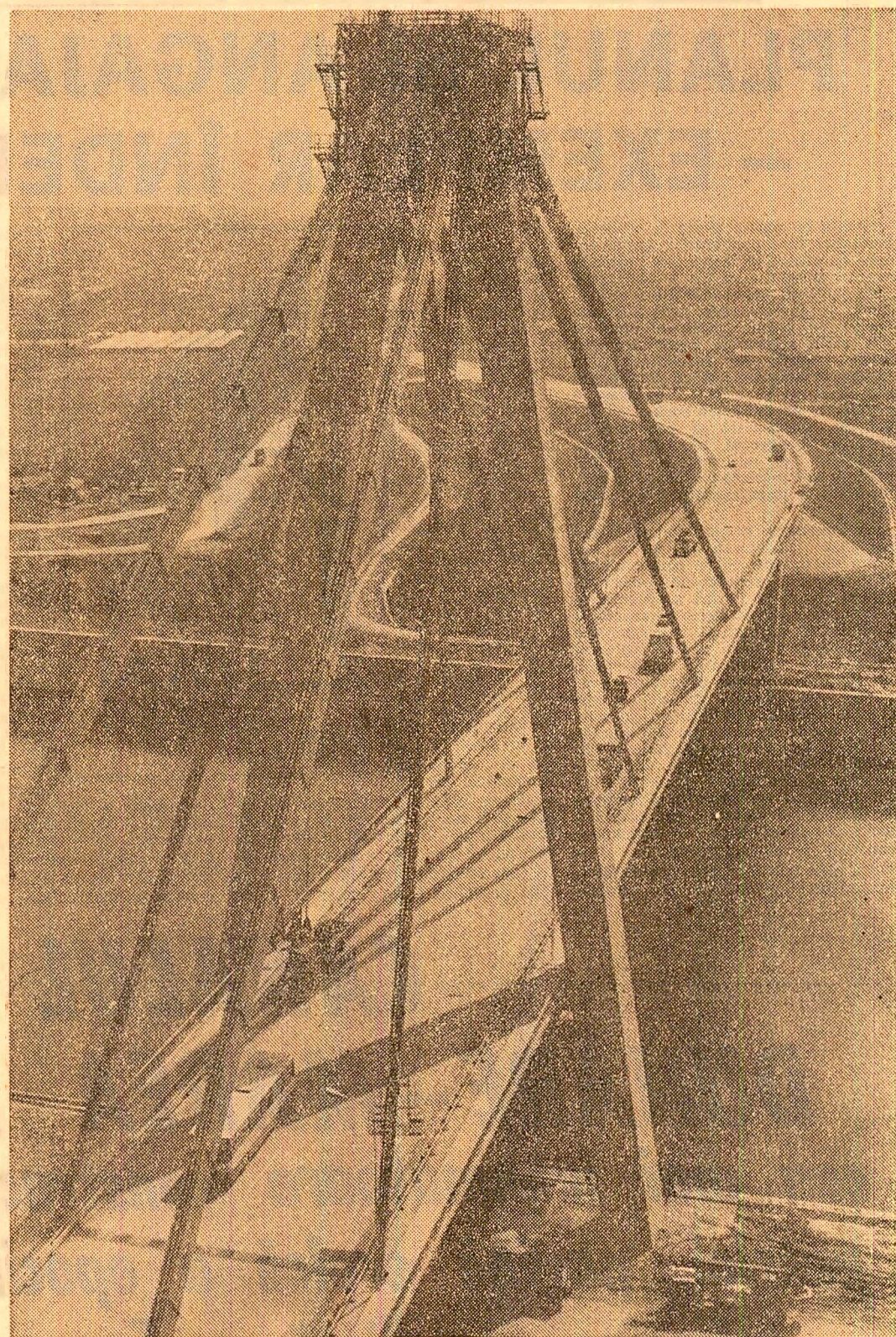
munistului în România”. Insoțit de o profundă cunoaștere și evaluare a realităților, de încrederea partidului, a secretarului său general în talentul, hărnicia, în puterea creatoare a poporului român, i se deschide drum larg spre viața unuia dintre cele mai cuceritoare vișuri ale națiunii. În Programul partidului și în Raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu la Congresul al XI-lea se prevede dezvoltarea transportului maritim și fluvial și se stabilește încrederea lucrărilor de construcție. La 9 mai 1978, Comitetul Politic Executiv analizează și aprobă proiectul general de execuție a Canalului Dunăre — Marea Neagră.

De la început, cu mult înainte de a se bate primul țarșul al viitorului șantier, tovarășul Nicolae Ceaușescu i-a dedicat acestei grandioase lucrări clarviziunea, dinamismul și pasiunea sa revoluționară, care se află la temelia marilor programe și obiective cîtorite în toți acești ani, sub directa sa îndrumare și cu permanentul său sprijin. Plin de semnificație e faptul că, la puțină vreme după plinarea din iunie 1973, cînd proiectul abia începuse să capete contur, secretarul general al partidului a făcut o vizită de recunoaștere pe locurile unde urma să se amplaseze șantierul, angajînd pe pămînturile care încă nu cunoscuseră forfota șantiierelor, un prim și fructuos dialog de lucru cu factorii de răspundere și specialiștii. De atunci și pînă astăzi, vizitele și consfătuirile de lucru ale tovarășului Nicolae Ceaușescu s-au multiplicat, înscrind-se ca o contribuție inestimabilă la realizarea „ma-

gistralei albastre”. Începînd cu proiectul general și terminînd cu cele de detaliu, cu soluțiile adoptate la fața locului, etapă cu etapă, de-a lungul anilor de construcție.

— Prezența secretarului general al partidului pe toate șantierele, numeroasele întîlniri cu făuritorii acestui mare obiectiv, cu tinerii brigadiieri, cu oștii-constructori, cu proiectanții și specialiștii, a avut de fiecare dată darul să ne însuflețim tuturor o puternică încredere în forțele proprii, în capacitatea de creație românească, precum și răspunderea comunistă, elanul revoluționar necesar realizării exemplare a celei mai mari lucrări de investiții cunoscute pînă acum în România — ne spune general-colonel Vasile Ionel, adjunct al ministrului transporturilor și telecomunicațiilor, directorul general al Centralei Canalul Dunăre — Marea Neagră. Orientările, indicațiile și îndemnul pe care ni le-a dat la fața locului ne-au ajutat să învingem toate greutățile, să rezolvăm numeroasele probleme pe care le scoate în cale o construcție unică de o asemenea amploare și complexitate. De asemenea, li sintem profund recunoscători conducătorului partidului și statului nostru pentru faptul că a mobilizat întreaga economie la înfăptuirea în cele mai bune condiții a lucrărilor, antrenînd resursele umane și materiale indispensabile finalizării ei și făcînd astfel din această construcție, menită să înfrunte veacurile, o cauză a întregului popor, o dovadă strălucită a genului creator românesc.

Canalul Dunăre — Marea Neagră de la vis la realitate — ce replică peste timp, ce drum prin istorie! Marile epoci creatoare și-au pus întotdeauna semnătura pe mari construcții. Epoca noastră își pune și ea o astfel de semnătură; mai lungă, mai frumoasă, mai evocatoare, mai apăsătoare decît multe altele: semnătura albastră a noului braț al Dunării, serpuind spre oceanul planetar și spre eternitate.

Podul de la Agigea, una dintre cele mai înalte lucrări de artă inginerescă de pe traseul „magistralei albastre”

Dimensiuni ale impresionantului efort uman și material

Pe cel ce a străbătut canalul de la un capăt la celălalt, dar mai ales pe cel ce a muncit la construcția lui, amestecîndu-și stropii de sudoare în betonul turnat sau în apele ce călătoresc acum spre Marea, li încearcă o anume nemulțumire față de toate fotografiile care încearcă să fixeze pentru memoria timpului impunătoarea lucrare. De ce? Fiindcă și cele mai reușite dintre ele, luate de la înălțimea reliefului inconjurător, de pe poduri sau din turnurile de comandă ale ecluzelor, chiar și din elicopter, nu izbutesc să surprindă decît cîrmpele, detaliile ale vastului ansamblu.

Cum s-ar putea remedia acest neajuns optic? Cum ar putea să înceapă în cadrul cei 64,2 kilometri al „magistralei albastre”, practic, Dobrogea de la o extremitate la alta? O soluție există: o fotografie panoramică din avion. Nu știu, n-am văzut încă o asemenea imagine, dar imi închipui că și ea ar produce insatisfacții. De la mare înălțime detaliile se

estompează, proporțiile reale se pierd, totul capătă un aer de machetă, frustrînd imaginea de o anume întințime, de onenescul percepției. Se va rezolva vreodată această dilemă? Să lăsăm viitorului, poate viitoarelor tehnici, sardina deloc ușoară pentru a corda, deocamdată artizanilor imagini o „circumstanță atenuantă”: proporțiile excepționale ale canalului danubiano-pontic. Cea mai importantă investiție din istoria țării a înscris pe harta țării cel mai vast ansamblu construit cîndva la noi. Și nu numai la noi. Canalul Dunăre — Marea Neagră se afirmă printre cele mai vestite construcții de acest gen din lume. Fără să fie nici cel mai lung, nici cel mai adînc, „Este exact cit și cum trebuia să fie pentru a sluji rațiunilor din care s-a născut — imi spune unul din proiectanții săi, mai puțin atras de performanțele fizice și mai aplicat asupra celor tehnico-funcționale, realizate potrivit exigențelor de „ultimă oră”. Dar dacă recurgem totuși la gradele de comparație, e de reținut că

noi am avut de învins dificultăți mult mai mari datorită condițiilor naturale specifice și am efectuat lucrări mult mai pretențioase și în termen mult mai scurt decît au reușit constructorii unor canale faimoase. Și toate acestea cu propriile forțe, de la proiectare și dotare pînă la execuție.”

Mîndria patriotică izvorînd din aceste cuvinte, ca și din cuvintele pe care le-am auzit adesea rostite pe șantierele canalului, cu sobrietatea și rigurozitatea proprie tuturor celor ce lasă într-adevăr ceva valoros în urma lor, prin eforturile lor, are deplina acoperire a faptelor. Deplin temei în opera realizată, în experiența căpătată, în convingerea că și în această privință, a constructorilor de nivel mondial, România are un cuvînt de spus lumii. Canalul nu mai este un vis, un deciderat, un proiect sau un început însoțite de „va fi”. Canalul există, chiar dacă nu toți cartografil din lume se vor arăta fel de vrednici și de operativi cum sint constructorii și navigatorii săi. Împotriva unor

sceptici sau defetiști, mai de aproape sau de departe (nu li-am mai auzit jurîndu-se că se vor lăsa călcați de primul tractor românesc, dacă acesta s-ar fabrica vreodată?...), opera există. Vorbește.

Și spune multe, în limbajul ei precis, ingineresc:

CANALUL propriu-zis, artara de navigație este parte integrantă dintr-un vast ansamblu cu funcționalități multiple. O panglică de apă întinsă de-a curmezișul Dobrogei, prin două zone cu aspect absolut distinct — o zonă de ses pe tronsoanel Cernavodă — Medgidia — Basarabi și alta de platou pe tronsoanel cel mai dificil al traseului, între Basarabi și Agigea. În această zonă, pentru a face drum apelor, constructorii au săpat un veritabil canion lung de peste 20 de kilometri, cu adîncimi de 50—70 de metri și deschideri de pînă la 400 de metri. Lungimea „magistralei albastre”: 64,2 kilometri (kilometrul 0 fiind la Cernavodă). Adîncimea: 7 metri. Lățimea șenalului navigabil: circa 90 de

metri, permițînd circulația pe două sensuri de navigație. Pe canal vor trece nave în convoi format dintr-un remorcher-împingător și șase barje a câte 3.000 de tone fiecare. Vor putea, de asemenea, naviga și vase fluvio-maritime pînă la 5.000 tdw. Potrivit clasificărilor internaționale, această magistrală se situează în cea mai înaltă clasă de canale interioare.

ECLUZELE sint „porțile” complexului de navigație. Intrucît între fluviu și mare există o aprecieabilă diferență de nivel, aceste impresionante construcții hidrotehnice au rolul de a asigura biefel unic pe toată întinderea canalului. Una se înalță la Cernavodă, alta la Agigea. Ambele prevăzute cu sasuri (camere de ecluzare) de 310 metri lungime și 25 metri lățime, cu porți de așteptare în amonte și aval, precum și cu turnuri de comandă din care, cu ajutorul unor sofisticate instalații de automatizare,

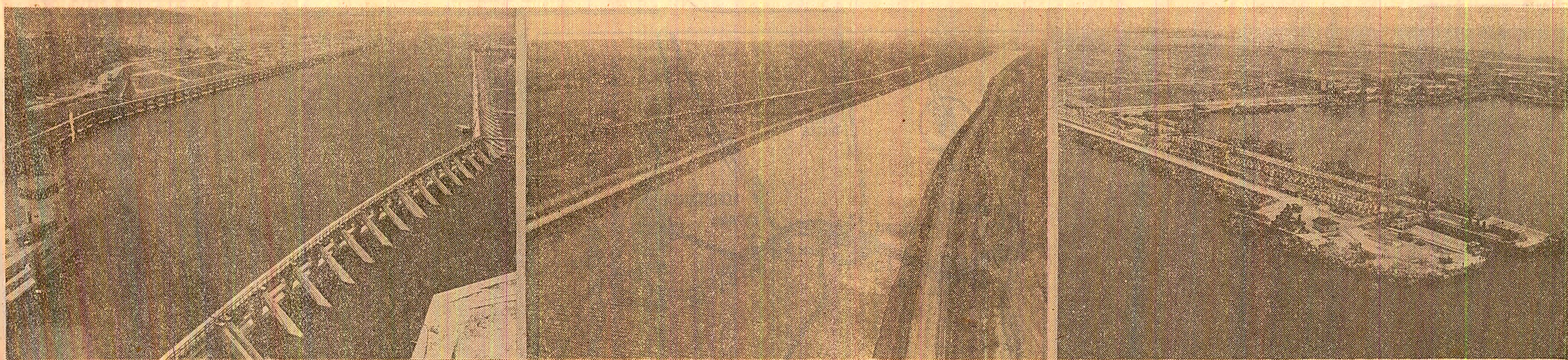
se dirijează ecluzarea și navigația.

PORTURILE industriale, comerciale și pentru călători se află în principalele localități pe care le străbate canalul: Cernavodă, Medgidia și Basarabi. La confluența dintre Dunăre și Marea Neagră se construiește intens portul Constanța-sud, care va fi de trei ori mai mare decît portul Constanța. Capabile să primească nave maritime de mare capacitate, de pînă la 150.000 tdw, danele sale vor permite transferul de mărfuri, la încărcare și descărcare, între șleburile fluviale și navele maritime. Aici va pulsa „inima” canalului, valorificînd din plin cîultățile acestei artere de navigație, care debusează într-unul din viitoarele mari porturi ale lumii: Constanța-sud, „portul secolului XXI”.

PODURILE. Construcția canalului a necesitat și realizarea unui mare număr de poduri: 36, dintre care 11 poduri de cale ferată și rutiere mari, cu deschideri pînă la 100 de metri. Cea mai importantă asigurare legătură dintre nordul și sudul Dobrogei, tăiate pe „magistrala albastră”. Cele mai impunătoare, remarcabile prin tehnicitate și performanțele soluțiilor, prin linia lor inspirată, adevărate premiere naționale, se află la Cernavodă, Medgidia, Nazarcen, Basarabi și Agigea. Văzute din tren, din mașină sau de pe puntea navelor, siluetele lor incită privirile.

STATIA DE POMPARE de pe canalul de derivație de lină Cernavodă are rolul de a asigura nivelul constant al „magistralei albastre”, în condițiile în care nivelul Dunării scade sub nivelul apei din canal. Avînd un debit apreciabil, stației îi revine, totodată, și funcția de a furniza apă pentru irigații și alte folosințe.

(Continuare în pag. a III-a)

Canalul Dunăre — Marea Neagră, operă monumentală înscrisă în peisajul României socialiste, văzut din elicopter. Primele două imagini din stînga: priveliște magistrală în zonele Cernavodă și Medgidia. În imaginea din dreapta: la confluența fluviului cu marea, noul port Constanța-sud aflat în construcție. Foto: Mihai ALEXE și Virgil PAVEL

Sînt multe lucrările pe care le-am realizat în anii construcției socialiste, atît în industrie și agricultură, precum și în construcții, în știință și cultură. Consider însă că una dintre cele mai importante lucrări este Canalul Dunăre – Marea Neagră, care va intra curînd în funcțiune și care asigură Dunării o nouă ieșire la Marea Neagră, ceea ce va avea o mare importanță economică pentru patria noastră.

NICOLAE CEAUȘESCU

LOCUL MARII CONSTRUCȚII ÎN ECONOMIA ȚĂRII

Așadar, o lucrare care se recomandă de la sine, într-un limbaj bine articulat și extrem de elocvent. Într-o vorbă, simplă și destul de sumară prezentare a principalelor obiective care o alcătuiesc și de natură să sugereze,

● Scurtarea cu circa 400 de kilometri a ac-tualului traseu Cernavodă–Galați–Tulcea–Sulina–Constanța.

● În timp ce pe calea ferată cu un cal putere se poate transporta o tonă de mărfuri, cu același cal putere pot fi transportate pe apă 5–6 tone.

● Volumul de trafic pe care îl va putea prelua

cu pregnanță, rațiunile și avantajele vastului ansamblu numit Canalul Dunăre – Marea Neagră. Să le rezumăm pe cele principale:

anual noua magistrală de apă este de circa 75 milioane tone mărfuri.

● O mai bună gospodărire a apelor din „inseta” Dobroge; extinderea irigațiilor și, pe această cale, o creștere a recoltelor; alimentarea cu apă potabilă și industrială a localităților riverane.

● Atrăgător „magnet” pentru turiștii români și străini într-o zonă de alee frumuseți naturale, balneare, istorice.

Nu este de mirare că o lucrare de anvergură cum puțină sint pe Terra a atras și va atrage tot mai mult în viitorul apropiat interesul opiniei publice internaționale. Ar merita, cu un alt prilej, să reproducem mai pe larg din informațiile și comentariile presei străine din numeroase țări, mai apropiate sau mai îndepărtate, cu privire la realizarea grandiosului proiect. Deocamdată, cu titlu de exemplu, citeva fugare spicuri. „Este, fără îndoială, șantierul

cel mai mare realizat în România” notează cotidianul francez „Le Figaro”; „România, țara unde Dunărea se varsă în Marea Neagră, este aproape gata cu propriul său canal ambicios” scrie „Financial Times” din Anglia; „Prin acest canal România și-a realizat un vis din secolul trecut și, potrivit opiniei unor istorici, chiar din antichitate” transmite Agenția D.P.A. din R.F. Germania; „Există canalul Panama. Există canalul Suez. Celebritatea lor

este mondială. Ea va fi acum împărțită cu un al treilea mare canal: Dunăre – Marea Neagră. Acest vechi vis al românilor, datînd dinaintea de 1848, este astăzi realitate” comentează ziarul francez „La vie ouvrière”.

„Celebritate mondială”? Evident, e plăcut să auzi astfel de aprecieri despre țara și munca sa. Cu amendamentul necesar că o celebritate de această natură este fructul unei opere constructive de interes național

Operă a întregii țări, a industriei, a științei și tehnicii românești

Ani de-a rîndul, în toate bărcile conducătorilor de șantier presărate de-a lungul întregului canal atrăgea atenția, alături de telefon, stația mobilă de radio și graficele de excavații, o hartă litografată, viu colorată. Harta frontului de bălăie în două planuri: viitoarea magistrală vizată „din față” și „din profil”. Din față, traseul dintre Cernavodă și Constanța, cei 64,2 kilometri de apă străbînd Dobrogea și aducînd de-a lungul lor toate componentele amplei construcții — ecluze, poduri și porturi, stații de pompare, căi ferate și șosele, toate acestea vastă, complexă și armonioasă remodelare a unui întins teritoriu. Din profil, același traseu văzut pe verticală, secțiune lamă de cuiț pătrunsă prin relieful mijlocului dobrogean, de la suprafață pînă la fundul canalului, pînă la mult visată, mult rîvnită cotă finală, 0,50. O radiografie a străvechilor pămînturi, înfățișată astfel în culori convenționale: prafuri, argile, loessuri (galben), argile roșii (roșu), calcare (portocaliu), crete (verde), nisipuri (violet), bolovăniș în masă argilooasă (cafeniu).

De la Dunăre la Basarabi, pe primii 40 de kilometri, cu unele mici excepții în zona delurilor de la Cernavodă, dominantă este culoarea galbenă. Sînt terenuri joase, moi și prăfoase ale Văii Carasu. De la Basarabi spre mare, pe ultimii 24 de kilometri, începe o adevărată sarabandă coloristică. Este zona de platou sau de creastă. Relieful se schimbă brusc, se complică, se contorsionează, se îndusmănește, făcînd ca linia de fund a canalului să se piardă în adîncul unor impunătoare și amenințătoare mase geologice. Drumul pînă la 0,50 nu mai înseamnă un scurt plonjon, o excavație sau un dragaj de cîțiva metri, ci o explorare în străfunduri, un foraj de adîncime, o lungă și temerară fe-restruire a materiei. Aici, orice metru avansat pe orizontală a impus dislocarea a 50–60–70 de metri pe verticală. Deasupra și sub fiecare metru deschis Dunării spre mare a trebuit deschisă o gumele. Un drum de apă printre munți de rocă. Sînd pînă un canal, constructorii s-au pomenit tînd un canal. A fost partea cea mai dificilă, mai plină de surprize, mai angajantă a întregii magistrale. Tronsonul său final. Finalul său eroic.

Pentru pasagerii de pe navele ce vor bădăna apele canalului, pentru cei ce vor călători cu trenul sau cu mașina de-a lungul noului braț al Dunării, imaginea cu adevărat impresionantă va fi cea de pe orizontală. Singura, dealtfel, pe care o vor cunoaște. Priveliști inedite, construcții monumentale, poduri zvelte arcite, porturi... Dar fără „partea nevăzută”, fără viziunile excavațiilor, fundațiilor, betonărilor, canalul ar fi de neconceput.

● Volumul excavațiilor și dragajelor la canal (această „uriașă industrie de deplasare a materiei”, cum spune unul dintre specialiștii care au dirijat-o de la începuturi) se cifrează la 300 de milioane de metri cubi. Scoteala e simplă: nu mai puțin decît 120 de piramide Keops! Piramidele nevăzute, piramidele „orizontale” dintre fluviu și mare.

Alte cifre, nu mai puțin spectaculoase pentru cel familiarizat cu lumea construcțiilor, întregesc dimensiunile impresionantului efort material și uman din care s-a născut canalul:

● Peste 4,2 milioane metri cubi betoane.

● Peste 40 de kilometri ziduri de sprijin și peste 7 milioane metri pătrați protecții de maluri.

● 11 000 tone de tablărie metalice pentru poduri și 14 000 tone echipamente hidromecanice.

Cine le-a produs pe toate și le-a pus la îndemîna constructorilor, de la combustibil la ulei, de la energie la mașini, de la ciment la lămnate? Economia românească, industria ei, care a devenit de peste 50 de ori mai puternică decît în urmă cu patru decenii. Cine le-a furnizat? Țara.

Se înșală cine își imaginează, ză canalul ca o lucrare, desigur, de mari proporții, dar „simplă”. Un canal, își spun unii în ne-cunoștință de cauză, ce este altceva decît un fel de șant canal mai mare? Sapi, sapi... În realitate, la fața locului, lucrurile au stat cu totul altfel: de neabătut chiar și pentru constructorii cu mare experiență, trecuți și îmbăciți prin toate clocăniile. Nu din pricina sau nu numai din pricina volumelor manevrate, fără precedent în toată șantieristica națională, ci din cauza a ceea ce, mai mult sau mai puțin, lăsa să se vadă harta „din profil” atît de atrăgător colorată. Si anume, varietatea, ciudățenia, neprevăzută terenului. Desi fiecare are tot cite o mie de metri, kilometrii canalului sînt departe de a fi egali între ei sau măcar asemănători. Decît în măsura în care cineva și-ar închipui că un kilometru pe crestele urate de Transilvania ar fi egal, pentru cei ce l-au tăiat în stîncă, cu o mie de metri de șosea dintre București și Giurgiu. Ceea ce a impus, de la tronson la tronson, de la kilometru la kilometru, iar nu arareori chiar de la metru la metru, mai ales pe verticală, alte soluții, alte tehnologii, alte mijloace. Tipul de consolidare de aici nu se potrivește zece pași mai încolo, excavatorul de la cota 25 nu „merge” la zece pași dedesubt, aici sînt prea grele autobusculele de 100 de tone, dincolo nu sînt suficiente cele de 20, aici e nevoie de utilaj de derocare, dincolo de pompe de apă, praf aici, mlaștină dincoace, malul solid de-aseară se surpă azi-dimineață...

— Vedeti — îmi spune zîmbind ing. Ludovic Demeter, directorul tehnic al Centralei Canal, probabil pentru singele reze care a știut să (î)nă piept nenumăratelor capricii ale naturii — toate acestea le m-e vîoc pentru a demonstra ce mari dificultăți a trebuit să înfruntăm noi aici, asta se mai știu, cite ceva s-a scris, s-a văzut la televizi-zor... Altfel este ideea: canalul

nu s-ar fi putut realiza, sau în orice caz nu la acest termen și nu în aceste condiții, dacă n-am fi avut „spatele frontului” foarte bine asigurată. Cînd ne-am cîciuit de greutate, și de fapt ne-am cîciuit mereu, era și de așteptat la o lucrare fără precedent pe toate planurile, n-am fost niciodată singuri. Am primit materialele și utilajele necesare, soluții elaborate de specialiștii cei mai competenți; i-am avut mereu alături de noi pe constructorii de mașini, uzinele furnizoare, proiectanții. Într-un cuvînt, am simțit sprijinul economiei noastre, umărul protector al țării. Hotărîtoare în această privință au fost vizitele de lucru ale secretarului general al partidului, în cadrul cărora s-au găsit soluții optime în rezolvarea numeroaselor probleme, în antrenarea potențialului tehnico-material și uman de care avea nevoie, pe parcurs, marele nostru șantier.

Într-adevăr, șantierul dintre fluviu și mare a fost copilul crescut, format și maturizat de întreaga industrie românească (sute de uzine colaboratoare), ca și de cercetarea, proiectarea și ingineria tehnologică românească (zece de institute). Dar, în același timp, punînd probleme noi și complexe gîndirii tehnico-științifice și industriale, șantierul a contribuit, la rîndul său, la dezvoltarea și perfecționarea lor, le-a „atras” pe teritoriul de muncă și creație inedite, stimulînd cererea și grăbind apariția unor utilaje și soluții în premie-ri plan internațional. Beneficiind de cele mai noi mașini, utilaje și materiale produse de țara noastră, șantierul s-a dovedit, prin condițiile sale naturale specifice, „devoratoare” prin varietatea probelor la care le-a supus, un ideal „poligon de testare”. „Ce e bun aici la noi, în altă parte e chiar foarte bun” — l-am auzit spunînd pe un mecanic din la o stație de utilaje din faimoasa zonă de creastă, poreclită și „purgatoriul mecanic-zării”.

Cine dintre marii constructori de mașini n-a fost prezent aici, la această măsurare a forțelor, la această competiție a prestigiului tehnic? „Progresul” Bria-la și-a trimis destul de șama de excavatoare cu acționare hidraulică și „supergreul” de 8 metri cubi (16 tone de pămînt într-o cupă!). Întreprinderea din Mir-sa — gama de autobuscule, printre care și colosii „DAC” de 50 și 100 de tone, „Tractorul” Brașov — buldozerul pe pneuri de 360 cai putere, Șantierul naval din Constanța — dragălele demontabile de mare capacitate, destinate special canalului. Întreprinderea de utilaj petrolier din Tirgoviste — forezele de carieră, „Timpuri noi” și „23 August” — moloare diesel pentru excava-toare termice și autobuscule, „Aversa” — pompele (pentru a se face canalul a trebuit pompat din el un adevărat fluviu!), „Electroputere” — transformatoare și electromotoare... etc. etc.

Ca să notăm toate contribuțiile nu ne-ar ajunge, probabil, nici măcar o pagină de ziar. Numele tuturor acestor colaboratori rămîne însă înscrisă într-o materie de mult mai mare durată: monumentală construcție ce înfruntă veacurile, omagiu cel mai înalt ce se poate aduce inteligenței și hărniciei muncitorești.

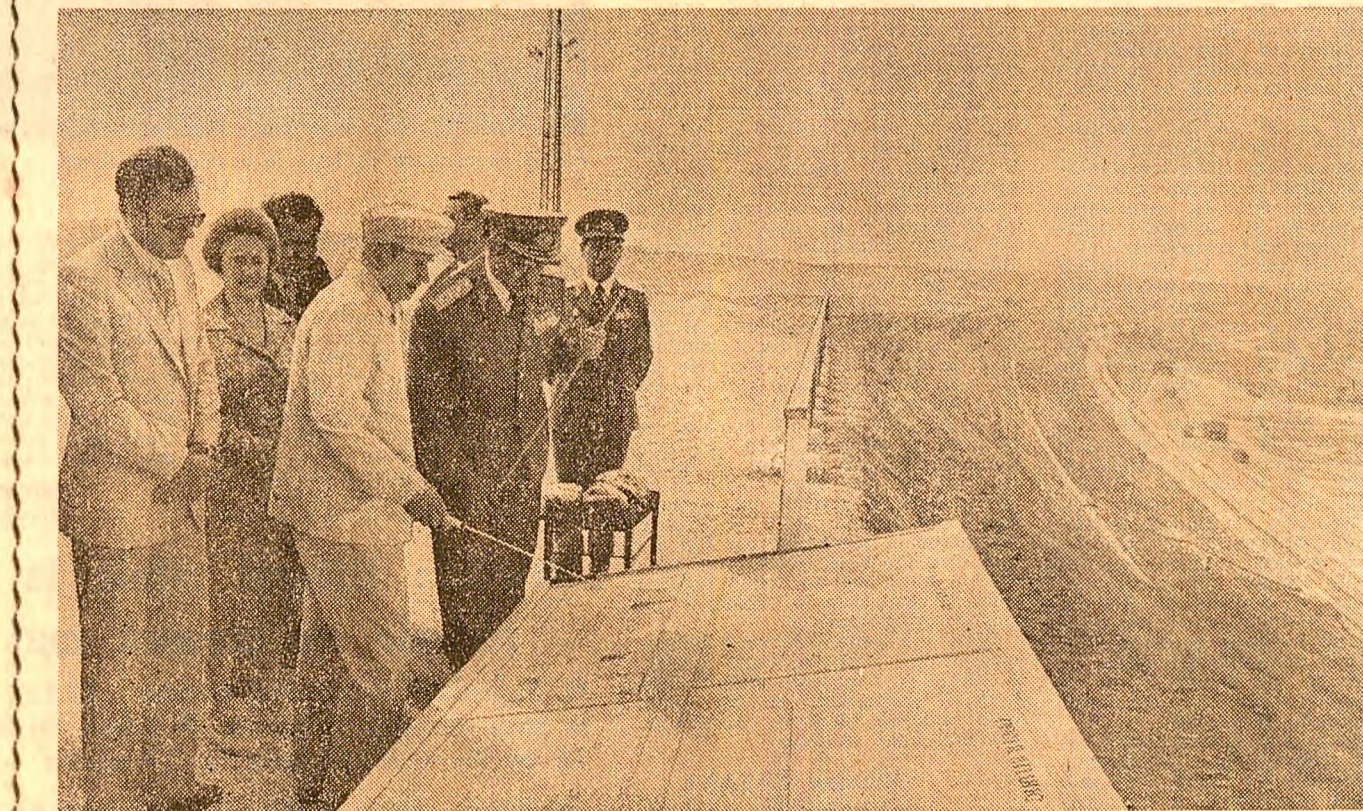
Încrustate deci în conștiința țării și în recunoștința urmașilor.

Fluviul uman care a deschis drum „magistralei albastre”

Îl rugasem pe tovarășul Petre Burlacu, secretarul comitetului de partid al centralei, să-mi recomande cîțiva constructori cu merite deosebite. În loc să-mi citeze din memorie, cum m-aș fi așteptat, mi-a pus sub ochi cîteva pagini dactilografiate.

— Nu s-cam mulți? Îl întreb încercînd să mă orientez în lista cuprinzînd peste 300 de nume. — Mulți? Faptă de cei peste 25 000 de constructori nu s-cam deloc mulți. Și mai ales față de contribuția lor de ani și ani de zile. Sînt frunțișii între frunțișii. Oameni care au trecut cu succes nenumăratele și grelele examene ale școlii șantierului, fiindcă șantierul, dincolo de problemele și performanțele muncii, mai bine zis datorită lor, a crescut, a călît, a afirmat minunate calități profesionale și umane. Răspunderea și competența, spiritul revoluționar, curajul, abnegația. A format mili de comu-niști și uteciști. Așa cum s-a vorbit cîndva de „școala” Buzăului sau a Portului de Fier, se va vorbi de-acum înainte, cu încredere și prețuire, și de „școala” canalului.

Urmîndu-i argumentele și parcurgînd lista, am avut din nou sentimentul pe care l-am încercat de atîtea ori pe șantier, unde lucraseră ani de zile, adevîndu-se la o mare și-a făcut apariția un nou și puternic fluviu uman.

16 IULIE 1981: Se examinează stadiul lucrărilor în zona de platou a canalului

27 MAI 1977: Pe Șantierul național al tineretului, tovarășul Nicolae Ceaușescu este întîmpinat cu sentimente de profundă dragoste și stimă

eroism nu s-au săvîrșit aici zilnic? Însuși participarea timp de ani de zile la acest maraton șantieristic dintre fluviu și mare a fost un act de eroism, ca să descoperi imediat un altul și mai umilitor. Dincolo de portretele unui om înepăi să deslușești portretul unei colectivități (al oamenilor de la cutare front de lucru sau cutare kilometru al canalului), portretul unei profesii, al unei generații, al unui timp istoric.

Primii, pionierii, au fost „deschecătorii” soșii aici în grouri mari, în brigăzi gale constituite, tracin sudale pe marile șantiere unde lucraseră ani de zile, aducînd cu ei toată experiența și energia necesară începutului. Treptat, asemeni unui evantai de ape afluențe, s-au adunat altele și altele suvoale, proaspete, largînd, îmbogățind albia umană a șantierului. Căci înainte de a se contura „un nou braț al Dunării” sau „magistrala albastră”, între Dunăre și mare și-a făcut apariția un nou și puternic fluviu uman.

Au venit, de la începuturi, militarii. Au venit și au luat în stăpînire „înțeleptă” vale Carasu, apoi și alte tronșoane, pretutîndî unde a fost nevoie, pentru a lăsa în urma „or zeci de kilometri de cale navigabilă. În ritm militar. Cu raport oităgesc. Unii avînd experiența marilor șantiere, printre care și vestitul Transilvaniașan, alții

învățînd aici meseria de constructor. Și deprinzînd cu toții să aperse și să zidească. Ostașii constructori, ostașii muncii pasnice. Au pus zeci, sute de milioane de pietre (cine se încumădă să le numere?) pe malurile de protecție ale magistralii, au săpat și au betonat, au înălțat poduri, au așezat temeliele din adînc ale noilor porturi. De cîte ori, în zorii dimineților de pe șantier, pe soare, pe ploie sau pe viscol nu i-am văzut trecînd înconșanți spre locurile eroismului lor cotidian, întonînd energic refrenul unui cîntec pe care de fapt el, prin muncă lor devotată, îl compunau cu adevărat: „Noi facem Danubiu! s-ajungă! / Mai grabnic spre-! mării talaz / Pe noua cărare să curgă / Eternul, albastrul său val”...

Au venit, de la începuturi, militarii. Au venit și au luat în stăpînire „înțeleptă” vale Carasu, apoi și alte tronșoane, pretutîndî unde a fost nevoie, pentru a lăsa în urma „or zeci de kilometri de cale navigabilă. În ritm militar. Cu raport oităgesc. Unii avînd experiența marilor șantiere, printre care și vestitul Transilvaniașan, alții

Bumbășii, Salva, Bicăz, Hune-dora. Tineretul la canal — mă informează cu mîndrie comandantul șantierului național, Nicolae Ivanov — și-a încheiat misiunea incredibilă cu un rodnic bilanț de muncă, raportînd partidului, secretarului său general realizarea unor lucrări în valoare totală de 4,2 miliarde lei. Este rodul activității entuziaste, pline de elan revoluționar, a 46 000 de tineri muncitori, elevi și studenți, care în acest urias amfiteatru s-au pregătit prin muncă și pentru muncă, s-au călît pentru toată viața și s-au format ca tineri comu-niști. Așa cum ne-a îndemnat pe toți, în cursul repetatelor sale întîlniri cu brigadierii, iubitul nostru conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Cu prilejul aniversării primelor șantiere naționale ale tineretului, secretarul general al partidului a dat din nou o căldă,

Insufletitoare apreciere tineretului generat: „Vă trece secole și toți cei care vor trece pe acest canal vor putea privi monumentul pe care îl va ridica tineretul ca un simbol al spiritului revoluționar, al muncii eroice desfășurate de tineretul patriei noastre la realizarea acestui canal, în întreaga țară”.

Fluviul uman dintre Dunăre și mare i s-au mai adăugat apoi, treptat, de-a lungul celor opt ani de muncă eroică, mulți alii alături de pe întreg cuprinsul patriei. Soferi de pe mîile de basculante trimise să grăbească ritmurile de zi și de noapte, mecanici, montori și automatisti, navigatori, cadre de conducere, proiectanți și specialiști din diferite domenii. Detasați pentru cîteva luni sau rămași pînă la sfîrșit. Contribuția tuturor, solidăritatea și înfruntarea muncitorească au întărit forța constructivă, au dus la creșterea substanțială a șantierului, la maturizarea sa.

Pentru a avea imaginea acestui fenomen de mare dinamism, e suficient să reflectăm asupra unei singure și sintetice comparații: dacă în primul an al șantierului se realizau zilnic în jur de 5 000 de metri cubi la excavații și transport, în ultimul an s-au atins ritmuri de circa o sută de ori mai înalte: 450 000—500 000 metri cubi.

Canalul Dunăre — Marea Neagră, un nou braț al Dunării, constituie înecununa unei eroice epoci, în care se oglîndește simbolic însăși forța creatoare a României în acest al 40-lea an al libertății sale, nelimitată energie a poporului nostru, pe care o stimulează și o pune necontenit în valoare Partidul Comunist Român.

În mult așteptată și acum atît de apropiată zi a trecerii primelor nave pe noul drum dintre fluviu și mare, constructorii îl vor mai privi o dată, printre nestăpînitele lacrimi de bucurie și de mîndrie; apoi, cu pasul lor neobosit, o vor porni energie într-acolo unde îi cheamă noile magistrale albastre.

Victor VÂNTU

PENTRU GRĂBIREA ÎNSĂMÎNȚĂRILOR

sînt necesare pretutindeni eforturi stăruitoare
chiar dacă timpul nu este peste tot favorabil

**CARAȘ-SEVERIN: Exemplul unităților
fruntașe dovedește că se poate lucra
mai repede**

● Suprafața totală însămîntată : 32 878 hectare — 65 la
sută din prevederi ● Viteza de lucru realizată : 16 aprilie
— 2 545 hectare, 17 aprilie — 3 540 hectare

Trei zile consecutiv, viteza zilnică la semănatul porumbului a fost cu 200—300 hectare mai mare decât cea prevăzută. Dar ea este sub posibilitățile tehnice de care dispun unitățile agricole din județul Caraș-Severin. Lucrându-se în continuare cu această viteză, ar însemna ca însămîntarea porumbului să se încheie în șapte zile. Or, condițiile de lucru din această primăvară permit atingerea unor ritmuri mai înalte la pregătirea terenului și semănat, fapt demonstrat de rezultatele obținute într-un șir de unități agricole din județ. Să exemplificăm.

Pînă marți seara, la cooperativa agricolă Dolcin au fost însămîntate 300 din cele 423 hectare prevăzute a se cultiva cu porumb. Acest rezultat bun nu este întâmplător. Toată varașul Ion Stoia, președintele unității, om cu multă experiență în organizarea muncii, ne spune: „Pentru că terenul nostru este mai greu, iar în zona noastră a plouat mult, împreună cu mecanizorii am hotărât să lucrăm pe fiecare dintre parcele care se zintă mai repede. Noaptea, la lumina farurilor, am pregătit patul germinativ, pentru ca peste zi să semănăm din plin”. Cele relatate sînt confirmate de faptele mecanizatorilor Stancu Ploșinaru, Petru Cocora și Ion Paica. Datorită hărniciei și răspunderii de care dau dovadă la pregătirea a-gregatelor și semănatului, ei au realizat zilnic viteza de lucru medii la semănat de 16 hectare.

Cu răspundere pentru soarta recoltei se muncesc și la cooperativa agricolă vecină — Tirol. Aici, sub conducerea nemijlocită a ingineru-

lui Șef Ion Potoceanu, mecanizato-rii Andrei Rebecgă, Ion Seman și Marin Udoviță au atins o viteză medie zilnică la semănat de 15 hectare, ceea ce nu s-a atins încă în activitatea acestei unități. La coo-pativă agricolă Biniș, mecanizato-rii Emil Rusu, Constantin Vădăreanu și Valeriu Mustăță s-au între-cut pe ei înșiși, reușind ca pe te-rurile unde a bălțit mai multă vreme apa să realizeze, în ul-timele patru zile, viteze record la semănat, ceea ce face ca unitatea să se înscrie și ea între fruntașele din cadrul consiliului agroindustrial Ramma.

Sînt însă unități agricole în care mijloacele mecanice nu sînt folo-site la întreaga capacitate. Bună-ooră, în aceleași consilii agroindu-strial, la C.A.P. Ramma, din cele 428 ha s-au semănat pînă marți seara doar 240 hectare, iar la C.A.P. Eze-riș — din 320 doar 130 hectare. La aceasta din urmă se lucra cu o sin-gură semăntor. Așăm că inițial au fost folosite două semăntori, dar una, fiind reparată necorespun-zător, s-a defectat. Așa se explică rămînera în urmă. Un caz din al-te care arată că, acolo unde mij-loacele mecanice nu sînt judicio-s folosite, realizările la semănat nu sînt corespunzătoare.

Peste tot trebuie să se acționeze energic în vederea bunei folo-siri a utilajelor, pentru ca ritmul însă-mînțării porumbului să sporească, executându-se, totodată, lucrări de cea mai bună calitate.

Nicolae CATANA
correspondentul „Scintei”

SIBIU: Răspundere sporită pentru calitatea lucrărilor

Suprafața totală însămîntată : 31 687 hectare — 56 la sută
din cea planificată ● Viteza de lucru realizată : 16 aprilie
— 3 527 hectare, 17 aprilie — 3 778 hectare

Desi capriciile acestei primăveri se fac, în continuare, simțite și în județul Sibiu — mizeria avarăzută din nou ploi răzlete — organizarea exemplară a activității pe ogoare și folosirea cu randament maxim a mijloacelor mecanice au făcut cu puțință să se încheie, în perioada optimă, semănatul ovăzului, orzoa-cel, mazării, stelei de zahăr, precum și plantarea cartofilor pe in-teraga suprafață planificată. Aici, mecanizatorii și cooperatorii în-sămîntă porumbul, lucrare execu-tată pînă miercuri dimineața pe 11 252 hectare, ceea ce reprezintă 35 la sută din suprafața planificată. Practic, de la începutul săptămîinii, ritmul de lucru la semănatul porumbului s-a dublat.

În unitățile consiliului agroindu-strial Seica Mare, marți a fost zi re-cord la semănatul porumbului, cu

cele 8 semăntori realizîndu-se 131 hectare. Încheind controlul efectuat direct în teren la cooperativele agri-cole Bula și Răvășel, tovarășa Maria Meiloiu, președinta consiliului jude-țean al sindicatelor, care răspunde în această perioadă din partea bi-roului comitetului județean de partid de modul cum se realizează în acest consiliu sarcinile stabilite de comandamentul județean la agri-cultură, ne spune: „Sînt astăzi s-a lu-crat intens la semănatul porumbu-lui, lucrare ce se va încheia în cel mult două zile. Totul a fost și astăzi minunț organizat. Mijloacele meca-nice rămîn și peste noapte în cîmp, acolo se face și alimentarea lor cu carburanți. Ne preocupăm îndeaproa-pe de calitatea lucrărilor, fiecare specialist și cadru de conducere din unități răspunde direct nu numai de intensificarea ritmului de lucru, ci și

VASLUI: Măsuri energice pentru folosirea fiecărei ore bune de lucru

● Suprafața totală însămîntată : 47 270 hectare — 36
la sută din cea planificată ● Viteza de lucru realizată :
16 aprilie — 4 690 hectare, 17 aprilie — 6 465 hectare

De bună seamă, însămînțările de primăvară în județul Vaslui sînt mult întăzite datorită, în principal, ploilor abundente din această primă-vară. Comitetul județean de partid, organele agricole, specialistii și ca-drele de conducere din unitățile agri-cole acționează pe multiple planuri în vederea grăbirii lucrărilor. Semă-natul a fost reluat în unitățile agri-cole din consiliile agroindustriale Huși, Birlad și Murgeni, iar în ul-timele zile a cuprins întreaga arie a județului. Acum cele aproape 740 de semăntori sînt folosite la întreaga capacitate, din zori și pînă noaptea zilnic. Ca urmare, în primele două zile ale acestei săptămîni au fost atinse cele mai înalte ritmuri de lu-cru din această campanie. În afară de alte culturi din prima epocă, a-ză se încheie semănatul stelei de za-hăr și al florii-soarelui, iar cartofii de toamnă, cînepa pentru fibre și culturile furajare se însămîntează pe ultimele suprafețe. Pînă în seara zi-lei de 17 aprilie, porumbul pentru boabe a fost semănat pe 12 900 hec-tare, reprezentînd 17 la sută din su-prafața prevăzută.

Pentru recuperarea restanțelor la semănat importante ca peșt tot utilajele sînt folosite din plin. De altfel, în acest sens se acționează

în majoritatea unităților agricole. În consiliul agroindustrial Birlad se cultiva o mare suprafață cu porumb. Am trecut cu toate forțele la în-sămîntarea porumbului — ne spune Leon Farașanu, inginerul-sef al con-siliului. Avînd în vedere că solul este afînat și umed, reducem la maximum numărul de treceri ale utilajelor. În această perioadă din partea bi-roului comitetului județean de partid de modul cum se realizează în acest consiliu sarcinile stabilite de comandamentul județean la agri-cultură, ne spune: „Sînt astăzi s-a lu-crat intens la semănatul porumbu-lui, lucrare ce se va încheia în cel mult două zile. Totul a fost și astăzi minunț organizat. Mijloacele meca-nice rămîn și peste noapte în cîmp, acolo se face și alimentarea lor cu carburanți. Ne preocupăm îndeaproa-pe de calitatea lucrărilor, fiecare specialist și cadru de conducere din unități răspunde direct nu numai de intensificarea ritmului de lucru, ci și

În unitățile agricole din consiliul agroindustrial Huși, încheierea se-mănatului la stea de zahăr și floa-

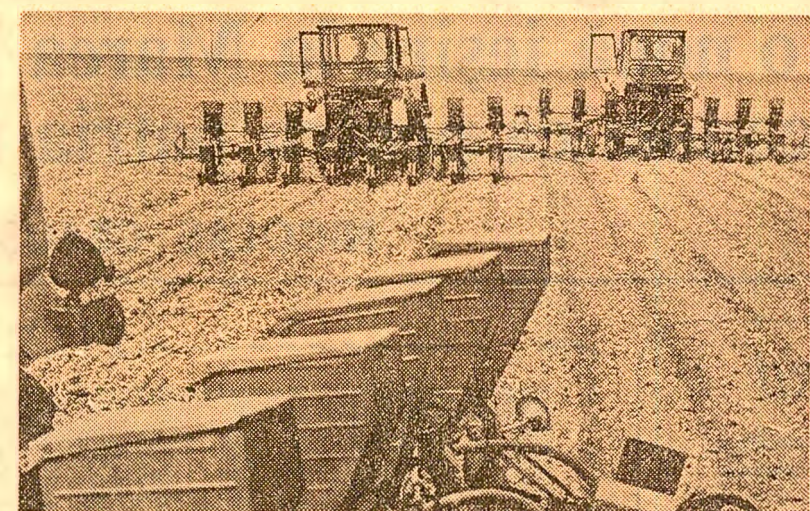
(Urmare din pag. 1)

agregate complexe, respectarea ri-guroasă a tehnologiilor de producție, în mod deosebit asigurarea unei den-sități optime la toate culturile, valo-rificarea fiecărei ore bune de lucru, zăia la semănat, noaptea la pre-gătirea terenului”. În acest spirit i-am găsit acționînd pe inginerii Iordache Granate și Vasile Antohi din puncte-le fierbinți de la C.A.P. Pulești. În clipa vremii schimbătoare, unitatea a încheiat semănatul la aproape toate culturile, forțele principale fiind con-centrate acum la însămîntatul po-rumbului.

Unii specialiști nu își onorează de deplin răspunderea care le revine. Privînd cu un ochi mai critic desă-nurarea campaniei de însămîntări, corespondentul nostru din județul Tulcea ne relatează următorul epi-sod : În comuna Unirea, la coopera-

tiva 6 Martie, un mecanizator în-sămînta stea de zahăr „pe sarte”. O secție a semăntorilor cînt lăsa sămîn-ța să cadă sub brazdă, cînd se în-funda. Din lipsa asistenței tehnice în cîmp, mecanizatorul a pornit spre sat după ajutor. Inginerul-sef al coo-pativelor, Tatiana Dumitrică, pe care am întîlnit-o în sat, l-a sfătuit pe mecanizator să aștepte pînă a doua zi, cînd va fi găsit mecanicul de întînzare. Am întrebăz de mem-brul biroului comitetului comunal de partid care răspunde de această cooperativă. Nimeni nu a putut da o lămurire. Secretarul comitetului co-munal de partid, alți factori de răs-pundere de la primărie se trecuseră de mai multe zile prin unitatea res-pectivă, iar semănatul se efectua ne-supraveheat, după aprecierea meca-nizatorului, pe teren pregătît necor-respunzător.

La rîndul său, corespondentul zia-

Amplă concentrare de forțe la semănat pe terenurile C.A.P. Mirșu, județul Giurgiu Foto : S. Cristian

de modul în care sînt respectate teh-nologiile stabilite”.
Și în unitățile din consiliile agro-industriale Bazna și Axente Sever s-a realizat un ritm bun la semănat. La miezul zilei, ne oprim în Dealul Copei, la hotarul terenurilor apar-tinînd întreprinderii agricole de stat Medias și cooperativei agricole Goga Mică. Pe ambele parcele semănatul porumbului era practic încheiat și, în așteptarea recepției finale, meca-nizatorii executau unele corecții care se impuneau. „Noi am depășit cu trei hectare norma zilnică și am fă-

cut lucrări de bună calitate” — spune mecanizatorul Augustin Otves, de la ferma nr. 4 Tîrnăveni a I.A.S. Medias. Cu toate că miercuri au căzut ploi răzlete, prin urmărirea atentă a zîntării terenului, îndeosebi a zone-lor situate pe pante, ritmul de lucru s-a menținut ridicat, ceea ce vor-bește de la sine despre hotărîrea oame-nilor muncii din agricultura so-cialistă, din expunerile și indica-țiile tovarășului Nicolae Ceaușescu, este nemijlocit legată de consecven-ța care se impunează pentru în-țărarea neajunzătorilor semna-tele de echipe, de operativitate cu care or-ganele vizate recepționează semna-lele lor și adoptă măsurile ce se impun.

Nicolae BRUJAN
correspondentul „Scintei”

NEAMȚ: Ritmul zilnic la semănat

trebuie să crească mai mult

● Suprafața totală însămîntată : 17 132 hectare — 23
la sută din cea prevăzută ● Viteza de lucru realizată :
16 aprilie — 4 220 hectare, 17 aprilie — 5 020 hectare

La Direcția agricolă a județului Neamț se apreciază că ritmul de lucru la semănat din primele două zile ale acestei săptămîni constituie un record. Acest ritm trebuie însă mult sporit, astfel încît să fie re-cuperate infirzierele determinate de ploile abundente din această primă-vară. După cum ne-a spus ingine-rul Lucian Buzdugan, directorul di-recției agricole județene, acest re-zultat a fost pregătît din timp prin-tr-o minuțioasă și bine gîndită or-ganizare a lucrărilor. Din timp au fost constituite 160 tabere de lucru în cîmp pentru mecanizatorii. Pes-te tot, pregătirea terenului se face numai cu agregate complexe, această lucrare executîndu-se intens și noaptea.

Timpu de o zi am urmărit cum se desfășoară însămînțările în unități din consiliul agroindustrial Dulești. În zori zilei de luni, directorul sta-țiunii pentru mecanizarea agricultu-rii, inginerul Vasile Verdes, a tre-cut pe la cele cinci tabere de cîmp, unde a verificat împreună cu spe-cialistii din unități, calitatea luc-rărilor de pregătire a terenului, e-xecutate în schimbul de noapte. Au intrat apoi în brazdă mecanizatorii cu semăntorului. Ritmul intens în care s-a lucrat încă de dimineața s-a menținut pînă la căderea serii, cînd tractoarele cu discuitoare se îndrep-tau spre soarele ce trebuiau pre-gătite în cursul nopții. În această zi

au fost însămîntate 410 hectare. S-a încheiat semănatul ovăzului, orzoa-cel și plantelor medicinale, iar rea-lizările la stea de zahăr, mazăre, cartofi și plante de nutreț reprezî-nă jumătate din suprafețele pre-văzute a se cultiva în această primă-vară. În același ritm intens s-a mun-cit și marți. La cooperativa agri-colă Ghigost, pentru a nu se pier-de timpul de lucru, sacii cu semințe, în-grășăminte și erbicide erau aduși cu atelele la marginea soarelui care urmau să fie însămîntate. La coo-pativă agricolă Bodești, pe soa de la Corni, în timp ce mecanizatorii luau masa de prînz, pe tractoarele cu discuitoare folosite la pregătirea terenului s-au urcat președintele și inginerul-sef al cooperativei, precum și șeful secției de mecanizare. Vă satisface ritmul în care se munce-sce? — I-am întrebăz pe tovarășul Lucian Neagu, inginerul-sef al con-siliului agroindustrial. „Dest este cu peste 80 hectare mai mare față de nivelul mîinii sîns anul trecut, încă nu ne mulțumim. Prin buna folo-sire a tractoarelor și utilajelor pu-tem depăși 500 de hectare pe zi”.

Este necesar ca exemplul acestor cooperative agricole să fie urmat și de alte unități agricole din județ, astfel încît prin creșterea vitezei zil-nice de lucru să fie recuperate întîr-zierile la însămînțări.

Constantin BLAGOVICI
correspondentul „Scintei”

rea-soarelui a dat posibilitatea să se lucreze luni și marți la toate forțele la porumb. „Avem o suprafață mare de teren cu textură foarte diferită — ne spune președintele consiliului, Ioan Neteu. De aceea, am cerut specialistilor să ia măsuri pentru a se lucra diferentiat de la solă la solă. Pentru că avem unităzitate, ho-tărîtoare pentru nivelul recoltei sînt în acest an calitatea lucrărilor și pe-riodă optimă de semănat. La Lunca Banului și Stăneliești sporim den-sitatea plantelor la hectar”. La C.A.P. Lunca Banului, în prezenta ingi-ne-rilor, se lucra din plin cu sase semăntori. „Pregătirea terenului, efec-tuată noaptea, ne dă posibilitatea să începem semănatul de cum mișcă zorii și să încheiem seara după ora 20 — îine să ne spună Mihai Za-haria, președintele unității. În loc de 90 hectare pe zi, noi semănăm în acest fel 110”. Fără răgaz, cu res-ponsabilitate și grijă deosebită pen-dre grăbirea însămînțărilor, pentru calitatea lucrărilor se acționează și în consiliile agroindustriale Murgeni, Zorleni, Crasna, Vaslui, Tătărăni, Banca, Negrești, Codaști și altele. Peste tot în aceste zile, eforturile oamenilor muncii de pe ogoare sînt concentrate la semănat, astfel încît rămînerile în urmă determinate de condițiile climatice din această pri-măvară să fie grabnic recuperate.

Petru NECULA
correspondentul „Scintei”

La C.A.P. Lunca Banului, județul Vaslui, mecanizatorii lucrează intens, din zori și pînă seara, la însămînțarea porumbului Foto : P. Lascăr

CÎMPUL ÎN ACESTE ZILE

ÎN SPIRITUL DEMOCRATIEI SOCIALISTE, ECHIPELE DE CONTROL AL OAMENILOR MUNCII ÎN ACȚIUNE:

Promptitudine în recepționarea constatărilor,
perseverență în valorificarea lor

Echipele de control al oamenilor muncii, prezente cu o frecvență me-reu mai mare în unitățile de larg interes public, contribuie, prin exi-gența exprimată în numele cetățe-nilor, la îndeplinirea mandatului încredințat lor prin perseverența ac-țiunilor întreprinse, la întărirea or-dinii și disciplinei, la respectarea hotărîrilor de partid și a legilor țării în domeniile supuse controlului. Este una din formele de manifestare ale democrației noastre socialiste, de participare directă și activă a oame-nilor muncii la conducerea diferi-țelor sectoare de activitate.

Înfiptura sarcinilor ce revin con-trolului oamenilor muncii din docu-mentele celui de-al II-lea Congres al Frontului Democratiei și Unității Socialiste, din expunerile și indica-țiile tovarășului Nicolae Ceaușescu, este nemijlocit legată de consecven-ța care se impunează pentru în-țărarea neajunzătorilor semna-tele de echipe, de operativitate cu care or-ganele vizate recepționează semna-lele lor și adoptă măsurile ce se impun.

Un mare salt a făcut presa arde-leană în anul 1984, cînd, pe lingă pe-riodicele apărute în anii anteriori — *Telegraful român* (1853), *Familia* (1881), *Albina Carpaților* (1877) și altele — a apărut la Sibiu cotidia-nul *Tribuna* cu caracter politic și cul-tural — și totodată literar — al Transilvaniei și care, prin profilul și atitudinea sa, va reprezenta prototipul zărilor ardelenesc, un model care, adaptat împrejurărilor, va înrîuri adine pre-sa de aici.

Tribuna, înființată de un grup de intelectuali și economiști din orașele Sibiu și Brașov, a apărut la 14/26 aprilie 1984 ca o reacție împotriva confuziilor politice care cuprinseseră Transilvania în urma proclamării dualismului austro-ungar (1867), prin care se răpise străvechea autonomie a provinciei, ea fiind acum integrată statului ungar, și totodată împotriva confuziilor de ordin ortografic care prin etimologismul — im-piedicau dezvoltarea limbii și lite-raturii.

Se simțea astfel o stringență ne-

în 1982, în 1983, ca și anul acesta, echipa a fost prezentă cu regulari-tate. Ca și cu prilejul actualului control, a verificat acte, sesizări, a formulat numeroase sugestii și pro-puneri. Cînd s-a blocat, Diacon și un titular de contract, reclamînd ca-li-tatea instalațiilor și a unor finisaje în locuința nou construită. „Cum a putut oficial să semneze recepția blocului în asemenea condiții ? !” — exclamă el, mergînd la fața locu-lui” hotărîse șeful echipei, Gheorghe Ștefănescu, invitîndu-l și pe șeful oficiului, ing. Nicolae Ca-langiu, să ne însoțească. Deplasarea s-a soldat cu o discuție, purtată cu toți factorii responsabili, chiar în apartamentul cu pricina (bloc M 9, cartierul „Brazda lui Novac”) și cu măsuri ferme de efectuare a reme-diilor, intr-adevăr necesare, echi-pa propunîdu-și, dealtfel, să se ur-mărească ca însăși pînă la capăt. Competent, prompt, eficient, dem-onstrînd, o dată mai mult, că stilul de lucru al echipei de control poate

Este, intr-adevăr, meritoriu efor-tul acestei întreprinderi comerciale de a consența fiecare propunere sau observație, de a analiza lunar, în consiliul oamenilor muncii, semna-lul respectiv, de a le grupa pe probleme și a trage concluzii de in-terese mai larg. Dar, desori, lucruri se opresc la jumătate. În re-gistrul amintit, în dreptul multora dintre propuneri nu am găsit în-scrise decît apostrofe ca „se va veri-fica”, „se va studia”, „se vor lua măsuri”.

În această direcție, a creșterii ef-icienței controlului oamenilor muncii, la Craiova a fost inițiată și o mă-sură interesantă : periodic, au loc așă-numitele „constituiți”, „față-față”. Se înființase echipele de control al oamenilor muncii cu cadre de con-ducere din sectoarele controlate. Principala concluzie a acestor discu-ții deschise, directe, o constituie, fără doar și poate, adoptarea mai masivă a operativității măsurilor întemate pe observațiile controlo-rilor obștești.

Insemnări din municipiul Craiova

determina, prin el însuși, eficiența acțiunilor întreprinse.

SEMNALĂ RĂMASE ÎNCA PE HIRTIE. Calea București, zona „Ro-tonda”. Însoțim echipa condusă de Florea Diacon în unitatea de ciz-mărie nr. 16. „Cunoaștem bine uni-tatea, ne spun tovarășii Direcției. O controlăm de mult, dar, din pă-cate, unele din observațiile noastre, deși nu minore, sînt luate în seamă cu întîrziere”. Avea dreptate tovarășul Diacon : de la precedentul con-trol nu s-a făcut nimic, pentru apli-carea măsurilor propuse. Așa încît în procesul-verbal s-a consemnat din nou : „Revenim asupra necesi-tății de a se repara plafonul de deasupra vitrinei și acoperișul, de-oarece plauza duce la degradarea re-petelui din interior. La fel în ceea ce privește asigurarea unor mate-riale — texturi și culie — pentru efectuarea reparațiilor cerute de clienți. Totodată, revenim la repeta-tele noastre propuneri de ridicare a masinii cu cusc și pînă la a pre-să de lipit, care nu sînt necesare ac-țunii anului ? Cite din acestea au rămas nerezoalate ? Încet-încet, ies la iveală neajunzările : pentru două cereri de reparații de sobe, înregis-trate de locatarii la 19 și, respectiv, 29 martie, nota de comandă se de-puse abia la 3 aprilie, iar sefa sec-torului, Emilia Stănculescu, nu au stia nimic de soarta acestora ; un număr de 5 sesizări figurau ca nesolu-tionate în dosarul de reparații al unor terase — dar, în fapt, cele 5 s-au dovedit a interesa... 36 de apartamente. Controlul a mai relevat și unele aspecte negative în legătură cu insuficiența promptitudinii în servi-cii și cu stabilirea ordinii de prioritate la lucrările solicitate.

Cu o altă echipă de control al oame-nilor muncii — alcătuită din in-spectori de la sucursala județeană Dolj a Băncii de investiții — ne-am deplasat la Oficiul de construcție a locuințelor, proprietate personală. Răsfoim registrul unic de control :

O PREVEDERE UITATĂ DE

MULTI. Pornind tot de la necesita-tea sporirii eficienței controlului, în programul de măsuri adoptat de consănușul județean, care a analizat, anul trecut, activitatea echipei de control al oamenilor muncii, a fost înscrisă cerința ca, în cadrul dărilor de seamă semestriale prezentate de organele de conducere colectivă din unitățile județene, să fie analizate și problemele ridicate de echipele de control al oamenilor muncii, modul de soluționare a propunerilor și sugestiilor lor. Just, corect și conform Legii nr. 6/1972. Dar legea mai prevede : „La aceste adunări vor fi invitați și membrii e-chipei care au efectuat controlul în unitățile respective”.

Au fost ei invitați vreodată la ase-menea adunări ? În cursul anchetei noastre am discutat cu mai mult de 30 de asemenea controlori — de la „Oltici”, sucursala Băncii de Investi-ții, Combinatul chimic Craiova, Po-litică C.F.R., din cartiere — toți cu vechi „state de serviciu” în îndeplinirea acestei sarcini obștești de răspundere. Fără nici o excepție, răspunsul lor a fost același : nu au fost invitați niciodată la o asemenea adunare generală. Ni s-a spus că întreprinderile comerciale și oficiul de turism „ii invită”. Să fi fost noi chiar atît de ghinionisti să nu întîl-nim pe nici unul din acești... pri-vilegiați ?

În finalul anchetei, tovarășa Elisa-beta Trăistaru, președinta Consiliu-lui județean al F.D.U.S., căreia i-am împărtășit concluziile noastre, ne-a spus : „Consiliul județean al F.D.U.S. va analiza, în semestriul II, împreună cu organele de conducere colec-tivă de la direcția comercială, U.J.C.M. și direcția sanitară, modul cum se acționează pentru soluțio-narea propunerilor și sugestiilor con-trolului oamenilor muncii. Pînă atunci, vom acționa stăruitor ca pro-vederile Legii 6 să fie consecvent aplicate, ca toate reglementările existente să fie mai bine folosite în-tr-o direcție unică : creșterea ef-icienței acestei activități obștești de deosebit interes social”.

Maria BABOIAN

Mărturie elocventă a voinței de unitate a poporului român

voie de unificare a punctelor de vedere atît în domeniul politic, cît și în cel cultural-literar. Acesta avea să fie rolul *Tribunei* și în aceasta rezidă importanța ei istorică.
Impulsul hotărîtor în ambele sec-toare l-a dat proclamarea indepen-denței României și războiul pentru independență — la care au participa-t și numeroși voluntari ardeleni — în urma căruia s-a ajuns la recunoște-rea neahtării și pe plan exte-rior, la declararea independenței. În presa ardelenă — *Gazeta Transilvaniei*, *Telegraful român*, *Fa-milia*, *Albina Carpaților* — care sprijinise din răspuneri războiul de independență, tot mai dese sînt ma-

a poporului român. Aspirările mase-lor muncitorești și-au găsit și ele lo-cul meritat în paginile *Tribunei*. Respingînd sovismul, „*Tribuna*” a preconizat o înțelegere loială cu maghiarii, cu celelalte naționalități, tinîndu-se seama de număra popu-lației și de necesitățile ei economi-ce și culturale. Prin *Tribuna* s-a sus-ținut ideea înaltărită către împăratul de la Viena a unui *Memorand* care releva consecințele nefaste ale dua-lismului și care cerea pentru satis-facerea revendicărilor sociale și po-litice ale românilor din Ardeal.

Slavici a plătit atîtutudina sa po-litică prin mai multe procese de presă, ultimul aducîndu-i, în 1888, un an de închisoare la Văcz. Spiritul său a rămas însă și în continuare, apărînd în *Tribuna* mulțitor ca președinte al comitetului de organizare a revistei „*Tribuna*”.

100 de ani de la apariția revistei „Tribuna”

nifestațiile de solidaritate cu noul stat.

Lucrul trebuia sprijinit însă și pe o largă bază ideologică, politică, pe o coordonare sistematică.

Pentru susținerea curentului, *Tri-buna* — prin Ioan Slavici — a for-mulat lozincă patriotică : „Soarele pentru toți românii de la București răsare” !

Slavici, originar din comuna Sîrba de lingă Arad, își făcuse studiile su-perioare la Viena, unde s-a cunoscut cu Mihai Eminescu, alături de care a avut un rol hotărîtor la organizarea și orientarea societății „România jună”. După terminarea studiilor s-a stabilit la Iași, unde a fost împreună cu Eminescu și Creangă unul din principalii membri ai societății Ju-nimea.

În anii următori, Slavici a fost re-dactor la *Timbul* (împreună cu E-minescu și Caragiale) și, de asemenea, colaborator la „*Telegraful român*”. A dezvoltat o strălucită activitate litu-rară, în 1881 publicînd volumul *Novelă din popor*. Prestigiul său era acela al unui scriitor de seamă.

Prin Slavici s-a manifestat în Ar-deal spiritul critic al Junimii și, tot-odată, s-a impus ortografia fonetică, ceea ce a dus la unificarea întregii ortografii românești.

În politică, *Tribuna* va susține ne-cesaitatea solidarității românești ba-zată pe necesitatea unității culturale

Importanța *Tribunei* a fost fecun-dă și în domeniul literar. Aici, ocu-tări de Slavici, au debutat pe plan major George Cosbuc, autorul minu-tatelor blude de populare, Ioan Po-povici-Băneșanu, cu nuvele din viața măsărașilor, Ioan Rusu Sîria-nu, cu povestiri din viața satelor, Virgil Onișcu, criticul Gheorghe Bog-dan-Duică și totodată o întreagă falangă de folcloriști ardeleni. *Tri-buna* a dat naștere unui adevărat curent literar care, prin Octavian Goga, se va impune apoi din ce în ce mai mult.

Deși ea și-a încetat activitatea în 1903, gloria și prestigiul său au ră-mas intacte. Cu numele și cu pro-gramul ei — „Soarele de la Bucu-rești răsare” — au apărut în anii ur-mători alte tribune : *Tribuna po-porului* și *Tribuna de la Arad*, *Tri-buna de la București* — a treia „*Tri-buna*” — înființată de Onisfor Ghi-bu (1919) — *Tribuna Bihorului* de la Oradea, iar în perioada domina-ției horthyiste a apărut *Tribuna Ar-dealului* de la Cluj (1940-1944) și apoi în zilele noastre noua *Tribună* literară de la Cluj și *Tribuna Si-biu*.

Prin aceste „tribune” s-au format un mare număr de publiciști și scri-itori români, care au dat expresie vieții poporului, continuînd să pro-moveze patriotismul ca ideal suprem, să înființeze noile condiții de viață ale orînduirii socialiste.

Vasile NETEA

ACȚIUNI ȘI LUĂRI DE POZIȚIE ÎMPOTRIVA CURSEI ÎNARMĂRIILOR

„Prin reducerea înarmărilor, să fie eliberate fonduri pentru ajutorarea țărilor lumii a treia”

Lucrările congresului internațional de la Roma

ROMA. — La Roma au început lucrările unui congres internațional pe tema „Împotriva exterminării prin foamete”, la care participă reprezentanți din partea a numeroase țări în curs de dezvoltare și al unor organizații internaționale.

Deschizând lucrările, președintele Italiei, Alessandro Pertini, a subliniat necesitatea intensificării eforturilor pentru eradicarea foametei, care afectează peste 850 milioane de locuitori ai Terrei, informează agenția A.N.S.A.

Numerosi vorbitori au denunțat apatia țărilor occidentale industrializate față de drama provocată de

sărăcie și foamete în lume. Sociologul René Dumont a estimat că „foamea este o consecință directă a modelelor de dezvoltare impuse lumii a treia de țările industrializate”.

În cursul dezbaterilor — arată agenția — a fost evidențiată relația dezastruoasă dezvoltare, subliniindu-se imperiul înțelegerii curselor înarmărilor și al canalizării fondurilor eliberate pentru eradicarea foametei, pentru soluționarea altor probleme social-economice stricte ale țărilor lumii a treia și, pe un plan general, ale tuturor statelor.

CANADA : Tineretul în primele rînduri ale luptei antirăzboinică

OTTAWA. — Din inițiativa studenților Universității din Ottawa, în Canada a fost creată organizația antirăzboinică „Pace pentru umanitate”. Ea își propune atragerea pe scară largă a tineretului canadien în lupta pentru pace, împotriva cursei înarmărilor, pentru a contribui la eforturile de promovare a înțelegerii și colaborării, a destinderii internaționale, de preîntâmpinare a pericolului unui război nuclear. În cadrul acțiunilor preconizate, organizația „Pace pentru umanitate” a făcut cunoscut că, în septembrie, la Ottawa va fi organizat un forum

internațional pentru pace, la care vor lua parte reprezentanți ai organizațiilor de tineret din numeroase țări.

În actuala conjunctură internațională — au declarat conducătorii noului organizații antirăzboinică de tineret — este necesar să fie întreprinse toate eforturile ce permit tineretului generației să canalizeze energiile în direcția găsirii de căi care să ducă la frînarea cursei înarmărilor și la acumularea de arme nucleare, la preîntâmpinarea unei catastrofe nucleare, la intensificarea luptei pentru pace și colaborare internațională.

PROTESTE ÎMPOTRIVA PREZENȚEI NAVELOR NUCLEARE AMERICANE ÎN PORTURILE JAPONEZE

Miting în parcul Shiba din Tokio împotriva staționării în porturile nipone a portavionului nuclear american Tomahawk și a bazelor militare ale S.U.A. pe teritoriul Japoniei

R.F.G. : „Un NU hotărît armelor nucleare !”

BONN. — După cum s-a anunțat la Bonn, tradiționalul mars de primăvară al păcii, care va începe la finele acestei săptămâni, se va desfășura sub deviza luptei împotriva amplasării pe teritoriul R.F.G. și al altor țări vest-europene a noulor rachete americane cu rază medie de acțiune, pentru reducerea și distrugerea tuturor armelor nucleare de pe continentul european.

Centrul federal de informare al marșului de pace — cu sediul la Frankfurt pe Main — a făcut cunoscut că, potrivit estimărilor preliminare, la această acțiune ce se va desfășura la scara întregii țări vor lua parte peste un milion de partizani al păcii.

Cu acest prilej, vor avea loc peste 400 de demonstrații, mitinguri, simpozioane, concerte și alte manifestări.

AUSTRALIA : Canberra proclamată zonă denuclearizată

CANBERRA. — Ca urmare a cererilor tot mai insistente ale opiniei publice din Australia, Canberra, capitala țării, a fost proclamată zonă denuclearizată. De menționat că hotărârea în acest sens a Adunării municipale a fost luată într-un moment în care în Australia s-au înregistrat mari demonstrații împotriva cursei înarmărilor, pentru dezastruoasă, pentru pace.

BELGRAD : Rezultatele convorbirilor dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Dragoslav Markovici

— aprobate de Prezidiul C.C. al U.C.I.

BELGRAD 18 (Agerpres). — După cum a informat agenția Tanjug, la Belgrad a avut loc ședința Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

În cadrul ședinței, tovarășul Dragoslav Markovici, președintele Prezidiului C.C. al U.C.I., a prezentat o informare despre rezultatele convorbirilor purtate cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, cu prilejul vizitei de prietenie efectuate în R.S.F. Iugoslavia la invitația Prezidiului R.S.F. Iugoslavia și a Prezidiului C.C. al U.C.I. a aprobat

informarea privind convorbirile dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, și tovarășul Dragoslav Markovici, președintele Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

De asemenea, Prezidiul C.C. al U.C.I. a aprobat raportul privind unele acțiuni care au avut loc în ultimul timp pe linia relațiilor externe ale U.C.I.

Dezvoltarea relațiilor dintre organizațiile de tineret din România și Tunisia

TUNIS 18 (Agerpres). — În cadrul vizitei pe care o întreprinde în Tunisia, delegația Organizației Pionierilor, condusă de tovarășul Poliana Cristescu, președinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor, a avut convorbiri cu Mohamed Messadi, președintele Camerei Deputaților, și Mohamed Kramem, ministrul tineretului și sporturilor.

Totodată, delegația s-a întâlnit cu Mohamed Ben Saad, secretar general al Uniunii Tunisienilor a Organizațiilor de Tineret (U.T.O.J.), cu conducătorii organizațiilor de tineret, de copii membre ale U.T.O.J. și Comitetului Tunisian pentru U.N.I.C.E.F. Exprimiindu-și înalta apreciere față de politica internă și externă a țării noastre, gazdele au evocat bunele relații care există între cele două țări și popoare, contribuția esențială

la tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și a prezidenției Tunisiei, Habib Bourguiba, la întărirea continuă a prieteniei și colaborării pe multiple planuri dintre popoarele română și tunisiană.

A fost subliniat faptul că tineretul reprezintă o puternică forță socială, direct interesată în consolidarea înțelegerii, a colaborării internaționale și menținerii păcii, că trebuie folosit contextul creat de Anul Internațional al Tineretului pentru a conduce poporul namibian în lupta pentru cucerirea libertății și independenței naționale.

Plenara C. C. al P. M. S. U.

BUDAPEȘTA 18 (Agerpres). — După cum transmite agenția M.T.I., sub președinția lui Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., la Budapeșta a avut loc o plenară a Comitetului Central al Partidului

Muncitoresc Socialist Ungar. Plenara a examinat și aprobat rapoartele cu privire la problemele internaționale actuale și la sarcinile curente ale perfecționării, în continuare, a sistemului de conducere economică.

AGENȚIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

CONVOBRIRI UNGARO-SOVIETICE. Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., l-a primit, miercuri, pe Andrei Gromiko, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., care se află în vizită la Budapeșta. În cursul convorbirilor au fost abordate probleme ale dezvoltării relațiilor bilaterale și probleme internaționale de interes comun.

12,7 MILIOANE SOMERI ÎN ȚĂRILE C.E.E. Datele statistice publicate la Bruxelles arată că numărul șomerilor în țările Pieței comune (mai puțin Grecia) a fost, în cifre brute, de 12,7 milioane, reprezentând 11,3 la sută din forța de muncă a celor nouă țări. Tinerii sub 25 de ani lipsiți de un loc de muncă reprezintă 37 la sută din totalul șomerilor din țările C.E.E.

VIZITA LA BEIJING. Deng Xiaoping, președintele Comisiei Centrale Consultative a P.C. Chinei, l-a primit la Beijing pe Geoffrey Howe, ministrul britanic al afacerilor externe, informează agenția China Nouă. Au fost examinate aspecte ale relațiilor dintre cele două țări, partea chineză reafirmând poziția sa în problema Hong-Kong-ului, subliniind că, de asemenea, s-au discutat aspecte ale actualității internaționale.

SEISME. În noaptea de marți spre miercuri s-au produs o serie de cutremure în regiunea Mosar (R.S.F. Iugoslavia), cel mai puternic având 6 grade pe scara Mercalli, anunță agenția Tanjug. Epicentrul seismelor a fost situat la 30 km vest de orașul Mostar. Agenția precizează că nu au fost înregistrate pagube materiale.

Congresul Uniunii Naționale a Oamenilor Muncii din Angola

LUANDA 18 (Agerpres). — La Luanda s-au desfășurat lucrările primului Congres al Uniunii Naționale a Oamenilor Muncii din Angola (U.N.T.A.). Au fost prezente delegații de peste hotare, între care și din partea Uniunii Generale a Sindicatelor din România. În dezbateri, participanții și-au exprimat sprijinul deplin față de politica internă și externă promovată de M.P.L.A. — Partidul Muncii din Angola și guvernul angolez și au adoptat mai multe rezoluții privind mobilizarea maselor pentru soluționarea sarcinilor economice și sociale și sporirea productivității muncii.

R. P. POLONĂ

Rezultate ale activității economice

VARSOVIA 18 (Agerpres). — La Varșovia a fost dată publicității informarea Direcției Centrale de Statistică, în care se arată că, în primul trimestru al acestui an, producția sectorului socialist al industriei în fost cu 3,7 la sută mai mare decât în perioada similară a anului trecut, producția industriei extractive crescând cu 6 la sută, iar cea a industriei prelucrătoare cu 3,6 la sută. A crescut, în special, producția de energie electrică, de lignit, de automobile, autoturisme, tractoare și de alte mărfuri.

În agricultură au fost înregistrate, de asemenea, succese importante. În luna martie, comparativ cu aceeași

perioadă a anului trecut, au crescut achizițiile de ouă, lapte. Achizițiile de vite și porci pentru tăiere au fost sub nivelul lunii martie a anului trecut.

În luna martie au fost date în folosință 14.600 locuințe, cu 1,3 la sută mai multe decât în aceeași perioadă a anului trecut. În primul trimestru al anului veniturile bănești ale populației au crescut cu 19,8 la sută, iar cheltuielile cu 22,9 la sută comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut.

În primul trimestru, comparativ cu perioada similară a anului 1983, exporturile au fost superioare în prețuri curente cu 21,9 la sută, iar importurile au crescut cu 12,4 la sută.

În sprijinul dreptului la independență al poporului namibian

La 19 aprilie se împlinește 24 de ani de la crearea Organizației Poporului din Africa de Sud-Vest (S.W.A.P.O.), organizație care și-a asumat misiunea de a mobiliza și conduce poporul namibian în lupta pentru cucerirea libertății și independenței naționale.

Namibia este ultimul teritoriu african aflat sub dominație colonială. În 1978, Organizația Națiunilor Unite a hotărât, printr-o rezoluție, să se pună capăt mandatului Republicii Sud-Africane, care administrează din 1920 acest vast teritoriu (824.292 km²), dispunând de importanță bogății naturale. Programul acestui teritoriu în independență al Namibiei adoptat de O.N.U. prevede desfășurarea de alegeri generale, sub supravegherea organizației mondiale, ca prim pas spre înfăptuirea dreptului la autodeterminare al poporului namibian. O serie de hotărâri ulterioare ale O.N.U. au reafirmat necesitatea stringentă a asigurării accesului la independență al poporului namibian.

După cum se știe, Africa de Sud a refuzat să renunțe la dominația sa asupra acestui teritoriu, încercând să-și perpetueze propria dominație, să mențină și în Namibia rîndurile rasiste. În ultimul timp, autoritățile de la Pretoria au sporit efectivul forțelor de ocupație, intensificând presiunile împotriva reprezentanților mișcării de eliberare.

În aceste condiții, a luat o puternică amploare lupta de eliberare desfășurată sub conducerea S.W.A.P.O., organizație care se bucură de sprijinul majorității covârșitoare a populației, precum și de o amplă recunoaștere internațională. Astfel, Organizația Poporului din

Africa de Sud-Vest a fost recunoscută în 1965 de către Organizația Unității Africane și în 1973 de către O.N.U. ca unic reprezentant legitim al poporului namibian.

Pe lângă activitatea de luptă împotriva pentru afirmarea dreptului la existență liberă, de sine stătătoare, pentru lichidarea deplină a dominației coloniale, România socialistă și-a manifestat în mod activ solidaritatea cu cauzele dreptății poporului namibian, cu eforturile sale, sub conducerea S.W.A.P.O., pentru dobândirea independenței. În repetate rânduri, România socialistă a subliniat că asigurarea libertății Namibiei este una din cerințele fundamentale ale păcii și stabilității în întreaga zonă de sud a continentului african. De-a lungul anilor, țara noastră a fost inițiatoră sau coautoare la multiple rezoluții ale Națiunilor Unite în favoarea înfăptuirii drepturilor legitime ale poporului namibian. O confirmare elocventă a acestui pozitiv statornic o constituie faptul că România este membră a Consiliului O.N.U. pentru Namibia. Solidaritatea dintre Partidul Comunist Român și S.W.A.P.O. și-a găsit concludente expresii cu ocazia întâlnirilor pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a avut pe pământul african și la București cu Sam Nujoma, președintele S.W.A.P.O. În acest spirit, România, poporul român militează consecvent pentru trecerea neîntârziată la aplicarea rezoluției O.N.U. privind soluționarea democratică a problemei de stat al Namibiei, asigurarea accesului său la independență, în concordanță cu aspirațiile sale, cu cerințele opiniei publice mondiale, ale cauzei păcii și libertății în întreaga lume.

IDEI NOVATOARE, PROFUND UMANISTE ÎN GÎNDIREA TEORETICĂ ȘI ACTIVITATEA PRACTICĂ PE PLAN INTERNAȚIONAL AL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

O CERINȚĂ DE PRIM ORDIN A VIETII INTERNAȚIONALE:

Reluarea tratatelor cu participarea tuturor statelor continentului în vederea eliminării primejdiei nucleare în Europa

Este necesară reluarea cât mai curînd a negocierilor dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii. În același timp, considerăm că este necesar ca cel puțin țările din cele două blocuri militare — dar și alte țări europene — să participe, sub o formă sau alta, la aceste tratative. Problemele privesc nu numai cele două țări; ele privesc toate popoarele europene și, deci, toate popoarele continentului au nu numai dreptul, dar și obligația să participe la realizarea înțelegerilor, a acordurilor corespunzătoare.

NICOLAE CEAUȘESCU

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din 22-23 martie a.c. și Apelul Marii Adunări Naționale adresat Sovietului Suprem al U.R.S.S., Congresului S.U.A., parlamentelor din țările europene pe teritoriul cărora se amplasează rachete nucleare cu rază medie de acțiune, parlamentelor din celelalte țări europene și din Canada, adăugîndu-se numeroaselor inițiative românești menite să barceze calea unei catastrofe autodistructoare, subliniază necesitatea unirii eforturilor tuturor statelor și popoarelor, a factorilor de decizie, a forțelor social-politice cele mai largi pentru găsirea celor mai bune căi de încetare a agravării situației internaționale, de oprire a cursei periculoase a înarmărilor și de salvare a umanității de la un holocaust nuclear.

Să se acționeze cu înaltă responsabilitate! După cum se știe, evoluțiile din Europa, continent suprasaturat cu arme din cele mai distrugătoare, au căpătat un caracter deosebit de grav prin trecerea la amplasarea de către Statele Unite a ra-

chetelor cu rază medie de acțiune și, ca urmare, la aplicarea contramăsurilor anunțate de Uniunea Sovietică. Înmulțirea numărului focoarelor nucleare, precizia noulor arme fac să crească mai mult ca niciodată în trecut pericolul unei conflagrații care, în condițiile actuale, se va transforma inevitabil într-un război nuclear generalizat, ducînd la dispariția vieții pe planeta noastră. Pe bună dreptate sublinia secretarul general al partidului nostru, președintele Republicii, cu fiecare nouă armă nucleară adăugată arsenalului existent, sporim potențialul de distrugere a civilizației, a omenirii. De aici, necesitatea vitală de a se trage concluzii ce se impun și a se acționa cu înaltă responsabilitate pentru a feri generațiile prezente și viitoare de flagelul nuclear.

Asa cum a arătat în repetate rînduri conducătorul partidului și statului nostru, o răspundere deosebită în acest sens revine principalelor puteri nucleare, S.U.A. și U.R.S.S., în calitate de deținătoare a mijloacelor militare în cauză, de ele depinzînd în mod nemijlocit oprirea instalării noulor arme nucleare, trecerea la negocieri în vederea eliminării rache-

telor cu rază medie de acțiune, a tuturor armelor nucleare din Europa. Potrivit recunoașterilor și de o parte și de alta, a aprecierilor experților militari și ale oamenilor de știință, cele două puteri nucleare dispun de suficiente mijloace capabile să distrugă de mai multe ori nu numai Europa, ci întreaga planetă. În lumina acestor realități, trecerea la amplasarea de noi rachete pe continent nu este cu nimic justificată. Mai mult decît atât. A delina cîteva sute de rachete în plus, departe de a contribui la consolidarea securității unei sau alteia din părți, nu face decît să pună în mișcare angrenajul altor proiecte militare, primejdind și mai mult liniștea, viața însăși a tuturor popoarelor. Iată de ce în spiritul orientărilor profund umaniste cuprinse în gîndirea politică, în inițiativele internaționale ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu larg ecou în întreaga lume, în spiritul întregii activități internaționale a României socialiste, Apelul Marii Adunări Naționale adresează Congresului S.U.A. și Sovietului Suprem al U.R.S.S. vi-branta chemare ca, pornind de la interesele propriilor popoare, ale păcii în Europa și în lume, să acționeze

pentru reluarea negocierilor dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii, în vederea realizării unor acorduri și înțelegeri corespunzătoare privind oprirea instalării și desfășurării de rachete nucleare pe continent, retragerea celor existente și eliberarea continentului de orice arme nucleare.

Mai necesară ca orîcînd — înlocuirea confruntării prin dialogul politic, prin tratative. În concepția României, a sefului statului român, revenirea la negocieri reprezintă un imperativ arător, o cerință fermă a tuturor popoarelor. Reluarea dialogului asupra rachetelor, a înarmărilor reprezintă singura alternativă rațională. Nu există decît două posibilități de opțiune: calea negocierilor, deschizîndu-se perspectiva unui acord în vederea încetării actualei accelerări a cursei înarmărilor, ori politica de confruntare, care ar duce la intensificarea tot mai vertiginoasă a competiției armelor, mîndrînd cu fiecare ceaș, riscul unui confruntări nucleare, cu consecințe incalculabile. Așezarea la masa tratatelor ar oferi posibilitatea practică a unor înțelegeri cu efecte pozitive multiple asupra întregii atmosfere internaționale, putînd conduce ulterior la abordarea constructivă și a altor probleme care frîmță omenirea. Dimpotrivă, absența dialogului, întrerunerea negocierilor nu pot să ducă decît la sporirea neîncrederii, la creșterea tensiunii, la apariția unor noi surse de primejdii la adresa păcii și securității popoarelor.

În concepția României, a președintelui Nicolae Ceaușescu, prin negocieri — desfășurate într-un spirit de încredere și înaltă responsabilitate — este posibil să se convi-

nă asupra unor acorduri care să înlăture amenințarea războiului nuclear. Propunerile avansate de țările socialiste, ca și cele formulate de alte state, de conducătorii de state și guverne, de oameni politici și savanți oferă o bază care poate fi luată în considerare în vederea opririi evoluției spre neantul nuclear. Venind în întîmpinarea unor asemenea cerințe, Marea Adunare Națională a propus organizarea unei întâlniri a reprezentanților parlamentelor din țările Europei, S.U.A. și Canadei care să formuleze noi căi și soluții în această direcție. Fără îndoială, o asemenea întîlnire ar fi, în împrejurările date, de cea mai mare utilitate, ar permite dezvoltarea amănunțită a propunerilor și inițiativelor destinate apărării păcii, înlăturării pericolului unui război pusit, ar îngădui degajarea unui consens, deschizînd, astfel, calea adoptării hotărîrilor corespunzătoare de către factorii de decizie, a afirmării unor contribuții reale, importante, la destinderea încordării, la înseninarea climatului politic general.

În fața primejdiei care le amenință existența — toate popoarele pot și trebuie să-și facă auzit cuvîntul. Este un adevăr ce nu mai trebuie demonstrat că în cazul izbucnirii unui război nuclear, nimeni, nici un popor nu se va putea sustrage efectelor sale distrugătoare. Specialiștii au demonstrat fără putere de tăgădă că, odată început, pirjolul nuclear nu va putea fi îngădrit, el va transforma întreaga planetă într-un deșert radioactiv. Folsirea chiar și a unei părți din potențialul distructiv, prin instalarea „iernii nucleare”, ar degrada fundamental climatul, mediul înconjurător, atmosfera și

biosfera, ar duce la implacabilă la dispariția civilizației, a vieții.

Iată de ce problema eurachetelor nu poate fi o chestiune care interesează numai anumite state; nu numai Statele Unite și Uniunea Sovietică sau nu numai țările pe teritoriul cărora se amplasează rampe de lansare — ci toate statele, toate popoarele din Europa, din întreaga lume. În condițiile cînd le sînt amenințate securitatea, propria existență, toate țările și popoarele sînt vital interesate în realizarea unor acorduri generale acceptabile, care să ducă la înlăturarea pericolului și, în final, la eliminarea armelor nucleare. În același spirit, din normele și principiile de relații internaționale care se egalitatea în drepturi — decurge legitimitatea adoptării unei atitudini, a unei poziții active față de orice problemă a vieții contemporane — cu altă mal mult, într-o problemă crucială — cum este cea a cursei înarmărilor, a rachetelor cu rază medie de acțiune. Este știut că încă înainte întreruperii tratatelor sovieto-americane de la Geneva, președintele României a subliniat necesitatea largirii cadrului de negocieri, cerîndu-se astfel condițiile ca toate statele continentului să-și poată aduce contribuția la cristalizarea unor soluții care să se bucure de consensul tuturor țărilor și popoarelor europene. O asemenea cerință este cu atât mai vitală acum cînd s-a trecut la amplasarea noulor rachete americane și la măsurile de răspuns din partea U.R.S.S. Reafirmînd această poziție principială, constructivă, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea la Plenara C.C. al P.C.R. din martie, arată că problemele existenței privesc nu numai cele două țări, U.R.S.S. și S.U.A., ca toate popoarele europene și, deci, toate popoarele continentului au nu numai dreptul, dar și obligația să participe la realizarea înțelegerilor, a acordurilor corespunzătoare. În acest sens, docu-

mentele plenarelor au evidențiat din nou necesitatea ca odată cu reluarea cit mai curînd a negocierilor dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii, cel puțin țările din cele două alianțe militare — Tratatul de la Varșovia și N.A.T.O. — dar și alte state europene, să participe într-o formă sau alta la aceste tratative.

Lărgirea cadrului de negocieri — o cale spre depistarea soluțiilor durabile, profunde. Participarea activă și a altor state la tratative este nu numai un drept, dar și o cale eficientă pentru înfăptuirea unor acorduri durabile, profunde. Așa arată realitatea și — cum confirmă și evoluțiile de fiecare zi — în afara punctelor de vedere exprimate de principalele puteri nucleare există și alte poziții care vor duce la pace și înțelegere, nealinate și spre mîncă de om soluție care să fie rodul concilierii generale, elaborată prin luarea în considerare a întregului avantaj de propuneri, va fi cu atât mai trainică și unanim acceptabilă. Existența unei diversități de puncte de vedere este de natură să lărgescă și să adîncescă aria abordării, să înlesnească apropierea pozițiilor, netezind calea spre finalități pozitive ale negocierilor. După cum știe, nu o dată la Națiunile Unite sau la reuniunea de la Madrid, tocmă ca urmare a eforturilor active ale unor state mici și mijlocii, din afara alianțelor militare, s-a putut ajunge la hotărîri pozitive. Merită reținut asupra unor asemenea învățăminte.

În opinia României, a președintelui Nicolae Ceaușescu, momentele de răscruce prin care trec popoarele Europei, ale lumii cer luciditate și voință politică, acțiuni consecvente și responsabile din partea tuturor statelor, a popoarelor. Oprirea alunecării spre abisul atomic este un obiectiv posibil de atins. Omenirea poate înfrîntă acest dezastru arător. Este însă nevoie să se înțeleagă acum, cînd nu este prea tîrziu, că numai și numai prin tratative purtate în mod constructiv, cu participarea și prin luarea în considerare a voinței și pozițiilor tuturor statelor și popoarelor pericolul atomic poate fi evitat. Și trebuie să fie evitat!

Ioan TIMOFTE